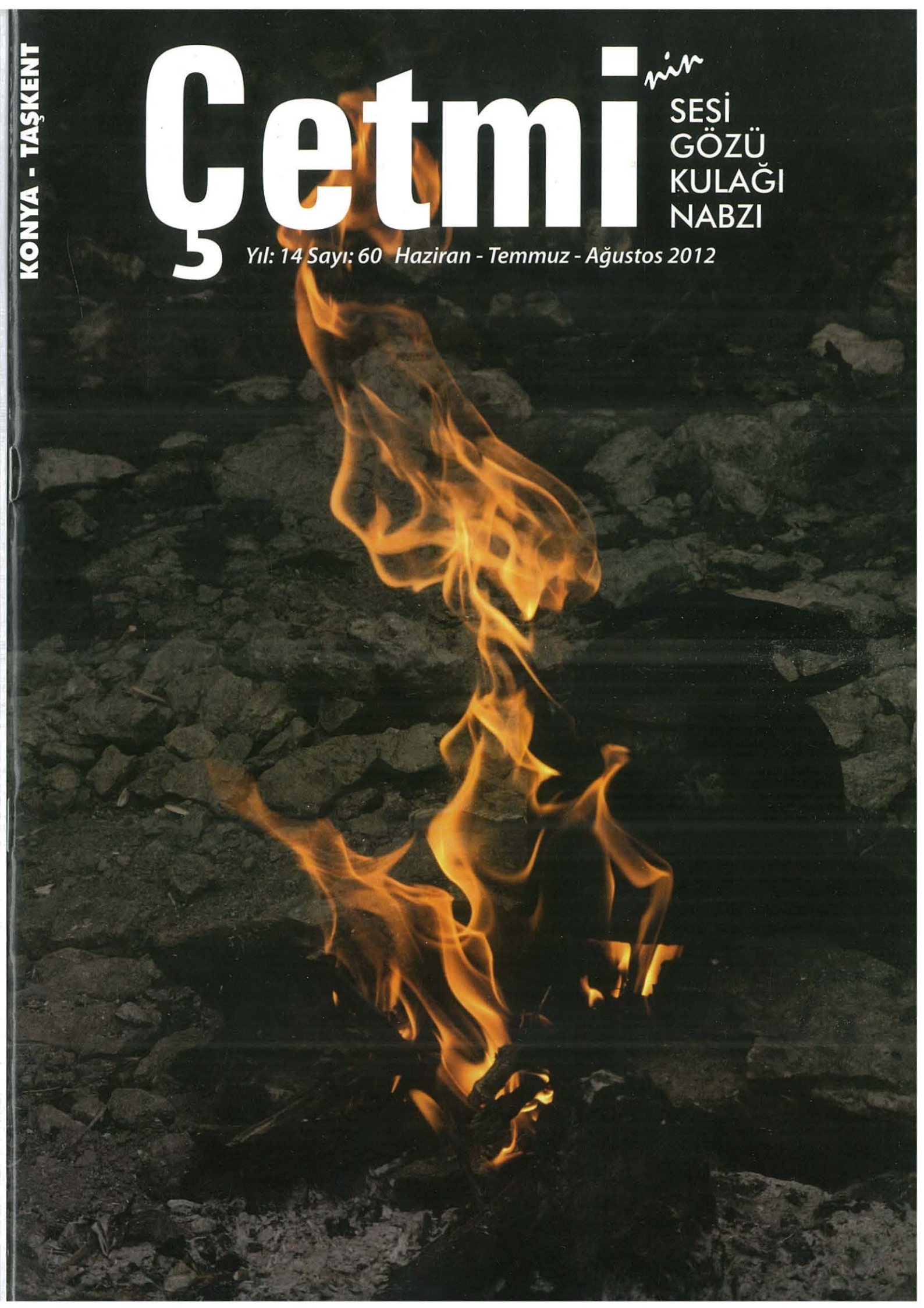

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl: 14 Sayı: 60 Haziran - Temmuz - Ağustos 2012

SÜLEYMAN COŞGUN

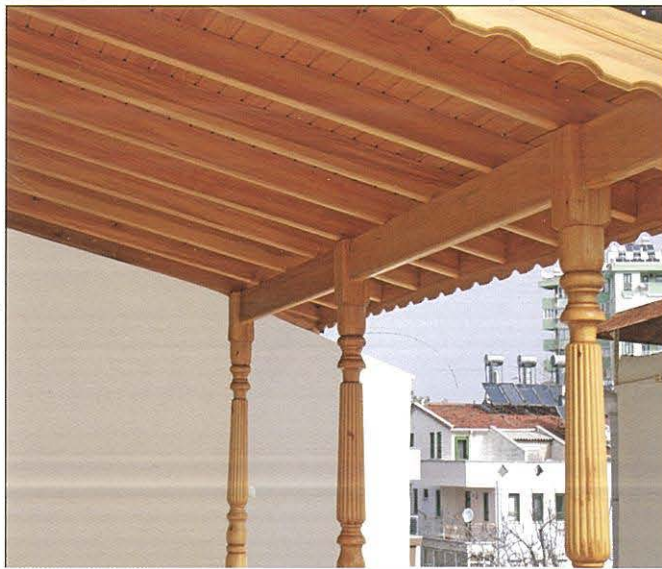
www.naturelahsap.net

ahşap

Merdiven

| Dekorasyon

| Dekoratif Çatı

Geniş ve Kaliteli Ürün Yelpazemizle
Size Özel Çözümlerimiz İçin Bize Ulaşın!

Adres : Sanayi Sitesi 701. Sokak No: 8/A ANTALYA

Tel : 0.242.345.80.97

Gsm : 0.532.505.64.03

 ahşap

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Ali Bircan
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
E posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeterTajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-7

ADRES

Çetmiller Eğitim Vakfı Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

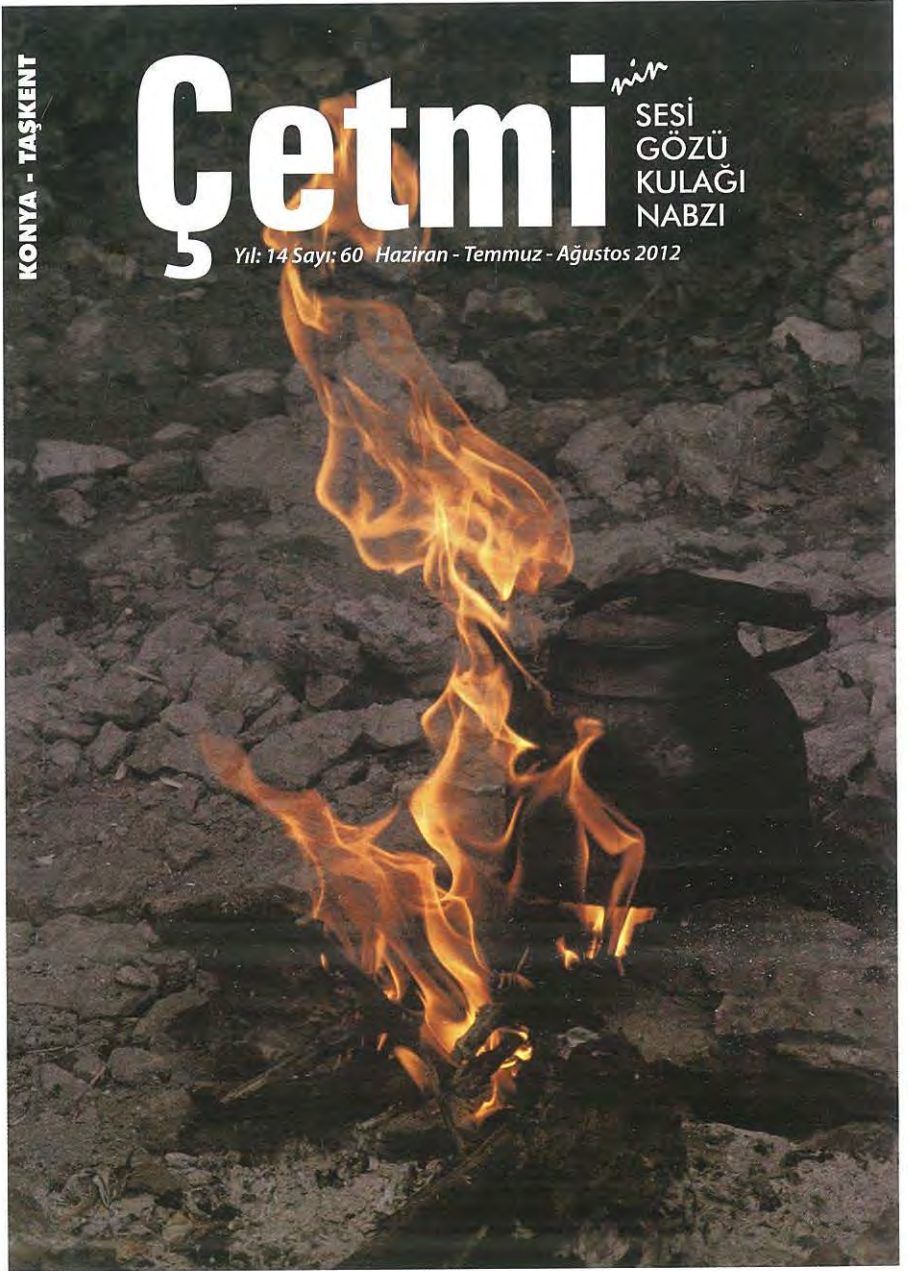
Ahmet Bedir - BEDREK AJANS
Fatih Bedir Organizasyon - 0242 241 00 60
www.bedrek.com

Baskı

İletişim Ofset - Antalya

• Sayı: 60 •

Yıl: 14 Sayı: 60 Haziran - Temmuz - Ağustos 2012

www.cetmim.com'u Takip Ediyormusunuz ?

İÇİNDEKİLER

Selam İle.....	2	Maraşlı.....	23
Çetmi'nin Sesinden.....	3	Adab-ı Muşeret.....	24
Niçin Yazıyorum.....	4	Güneş Tutulması.....	26
Mazideki Canlar.....	5	Kerim Bircan.....	27
Tağcılar.....	6	İsim Koyma Sanatı.....	31
Antalya Pikniği.....	7	Çetmi'den Haberler.....	33
Çetmi Belediye Başkanı.....	11	Yusuf Akçan.....	34
Hakan Başkanım.....	12	Bir Zamanlar.....	35
Çetmi'yle Onurlandım.....	13	Umre Ziyareti.....	36
Kim Daha Cömert.....	15	Şahin Kocaman.....	41
Şimdi Sınav.....	17	Kekircek Kayasından Baksam.....	44
Ali Şevik.....	21		

İsim belirtilmemiş fotoğraflar
Kerim Bozdağ'a aittir.

Selam ile...

Elinizdeki dergimiz ile birlikte 60. sayıya ulaşmış bulunmaktayız. Bizim gibi yöresel bazda yayın yapan bir derginin altmışıncı sayıya ulaşmayı başarması çok önemlidir. Dergimizin çıktığı günlerde dünyaya gelen çocuklarımız bugün 15 yaşına gelmişlerdir. Doğdukları günden bu yana Çetmi ile ilgili bir derginin varlığı ile büyümek onlar için, gelecekteki hayatları için çok önemlidir... Çocukluklarından itibaren Çetmi'de neler olup bittiğini dergilerinden takip edebilirler...

Bu sayımızda değerli hemşerimiz sayın Şükrü Karaca birbirinden değerli araştırma yazılarıyla aramıza tekrar katıldı. Onun araştırmalarını zevkle yayınlıyor, şimdiye kadar dergimizde yer almayışını büyük bir eksiklik add ediyor ve Çetmililer olarak her daim dergimizde yazılarının devamını bekliyoruz.

59. sayımız maalesef bizim istediğimiz doğrultuda yayınlanamamıştır. Bir kimse uğraşsa ancak böylesine hoş olmayan bir dergi çıkarabilirdi. Başta kapak fotoğrafı olmak üzere iç sayfalardaki gözle görülebilecek yanlışlar kabul edilecek gibi değildir... Dergiyi dizen ve basan ajansın yanlışlarından kaynaklanan bu durumun gelecek dergilerde tekrarlanmaması temennimizdir.

Hemşerilerimiz bulundukları yörelerde birlik ve beraberliklerini

kesintisiz bir şekilde sürdürmekte, örnek davranışlarla çevrelerinde bulunan diğer insanların dünyasında adeta yeni çıgırlar açmakta ve "keşke bizde siz gibi olabilsek" dedirtmektedirler. Konya, Antalya, Bursa, İzmir her nerede yaşıyorsak orada Çetmililerin birliğini pekiştirecek etkinliklerle varlığımızı yarınlara daha güçlü bir şekilde taşıyoruz...

Her zamanki gibi dergimiz bu sayısında sizleri yeni simalarla tanıştırmayı sürdürüyor... Sayın Seher Budak'ın Çetmililer ile ilgili yazısı gerçekten samimi duygular çağlayanı ile gözlerimizin önünden akıp geçiyor...

Niğmetullah Uçar, Şeref Çilek, Pınar Özel, Halis Yazıcı, Dr. Ali Özel, Şükrü Karaca, Taha Çiftçi, Ömer Darcan ve tabii ki vakfımızın başkanı sayın Mehmet Balcı birbirinden değerli yazılarıyla sizleri bu sayımızda da ağırlamaya devam ediyorlar. Herekes her yazıyı okuyacak beğenecek benimseyecek diye bir kural yok elbette... Ama, kişiler hisselerine düşen şey ne ise kendilerince uygun buldukları doğruları alacaklar ve kendi yollarında yürümeye devam edecekler... Bunun için kimin ne yazdığı önemli ancak kimin ne aldığı daha da önemli...

Bütün hemşerilerimizin Ramazan-ı Şerifini kutluyor, her günümüzün bayram havasında geçmesini temenni ediyoruz.

Kerim Bozdağ

**Ramazan Ayının, Bütün İslam Alemine
ve İnsanlığa Hayırlar Getirmesini Diler
Bayramınızı Kutlarız.
Bayramınız Mübarek Olsun**

**Aslan Sürücü Kursu
Firdevs Aslan - Azim Aslan**

Çetmi'nin Sesinden

"KARDESLİK"

İnsan olmanın en büyük özelliği ve insanın en önemli görevi, diğer insanlara iyi davranmak, onların haklarını gözetmek, hatalarından dolayı affedic ve hoşgörülü olmak ve insanlığın huzur ve mutluluğu için çalışmaktır.

Bütün insanlar HZ. Adem ve Havva validemizin çocukları olarak insanlıkta kardeşlerdir. Ayeti kerimede Allah cc. Ey insanlar sizi tek bir kişiden yaratan, ondan eşini var eden ve her ikisinden pek çok kadın ve erkekler meydana getiren Rabbinize karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyun ve akrabalık bağlarını gözetin, şüphesiz Allah sizin üzerinde gözetleyicidir." Buyurmuştur. (nisa/1)

Her insan, insanlıkta kardeşi olan diğer insanlara karşı kendine düşen sorumluluğun bilincinde olarak insanlığın hayrına çalışmak insanın ve toplumun huzurunu bozan hareket ve davranışlardan kaçınmakla mükelleftir.

Bir de nesep kardeşliği vardır. Aynı anne ve babanın çocukları birbirinin kardeşidir. Dünyaya gelirken kendi anne ve babamızı seçmediğimiz gibi, kardeşlerimizi de kendimiz seçmemekteyiz. Seçmesek de kardeşlerimize karşı görevlerimiz vardır. Pek çok ayet ve hadislerde akrabalık hukuku konu edinmekte, iyilik, yardım ve diğer hususlarda yakınların ihmal edilmemesi istenmektedir.

Dinimiz İslam gerek kan gerek evlilik vesilesi ile oluşan akrabalık bağlarının koparılmasına özen göstermiş, bu davranışı büyük günahlardan saymıştır. Peygamberimiz (S.A.V) sıla-i rahmin önemini şöyle ifade buyurmuş-

lardır; "Rahim (akrabalık) Allah'ın rahmetinin eserlerindendir. Kim bu bağı korursa Allah ona merhamet eder. Kim onu koparırsa Allah da ondan ihsan ve rahmetini keser." (Buhari) Üçüncü bir kardeşlikte İslam kardeşliğidir ki hepsinden daha fazla önem arz etmektedir. Peygamberimiz bir hadislerinde : "İnsanlardan bir dost edinecek olsaydım Ebubekir'i kendime dost edinirdim. Fakat İslam kardeşliği daha üstündür" (Buhari)

Diğer bir hadislerinde efendimiz , "Müslüman, Müslümanın kardeşidir; ona hiyanet etmez, yalan söylemez, onu sahipsiz bırakmaz. Müslümanın her şeyi; ırzı, malı, kanı Müslümana haramdır. Takva işte burada (kalpte-dir). Bir kişiye Müslüman kişiye hakaret etmesi kötülük olarak yeter" (Buhari/Müslim) buyurmuştur.

Bir ayet-i kerimede de Allah cc. "Müminler ancak kardeşlerdir. O halde her ne zaman araları açılsın kardeşlerinizin arasını düzeltin, yolunuzu ve yordamınızı Allah'ın kitabı ile bulmaya çalışın ki onun rahmetine edebilirsiniz. Buyurmuştur. (Hucurat/10)

İnsanların renkleri, dilleri, ırkları ve yaşadığı bölgeler farklı olsa da aynı dini inanca sahip oldukları sürece kardeş olarak kabul edilmişlerdir. Allah'ın emri gereği akide bağı ile bir araya gelenler gerçek manada kardeş kabul edilmektedir. İnanç ayrılığı kardeşi kardeşten, babayı evlattan ayırmaktadır.

Kuran-ı Kerim Hud suresi 43-45-46. ayetlerde kendisini dinlemeyen oğluna karşı Nuh aleyhi selamın "Rabbim dedi, o benim kendi oğlumdu. Ailemden biriydi " demesi üzerine Allah cc. " Ey Nuh dedi, o senin ailemden sayılmazdı, çünkü ve iyi ve doğru olmayan bir şeye olan inanmamayı tercih etti... " (Hud/46) Buyurarak babası Nuh Peygamberi dinlemediği

için onun aileden olmadığını beyan etmiştir.

Peygamberimizin Mekke'den Medine'ye hicret eden muhacirlerle, Medine'li Müslümanları kardeş ilan etmesi tarihte eşine rastlanmayan yardımlaşma ve dayanışma örnekleri göstermiştir.

Kâinatın Efendisi sevgi ve kardeşliğin nasıl bina edileceğini bizzat göstererek, Muaz (r.a)hazretlerinin elini tutup "Ey Muaz, valla-hi ben seni seviyorum sonra da sana nasihat ediyorum", "Ey Muaz, her namazın peşinden Allah'ım, bana zikrini, şükürünü ve ibadetin için yardım et demeyi unutma "buyurmuştur.

Söz sultanı başka bir hadislerinde, "İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçek manada iman etmiş olamazsınız. sizi bir şeye delalet edeyim ki onu yaptığınız zaman birbirinizi seversiniz. Aranızda selamı yayınız"(Müslim) buyurmuştur. Yine başka bir sözünde "Hiçbiriniz kendi nefsi için sevdiğini kardeşi için sevmedikçe gerçek mümin olmaz" diyerek kardeşlerimize karşı davranışlarımızın temel esaslarını ortaya koymuştur. O zaman mümin olan kardeşlerimize karşı şu hususları yerine getirmek üzerimize bir görev ve sorumluluktur.

- 1: Kardeşini Allah için kendi nefsi gibi sevmek,
- 2: Sevinç ve tasasını paylaşmak,
- 3: Maddi ve manevi desteğini esirgememek,
- 4: Hata ve yanlışlarını göremezden gelmek,
- 5: Kardeşine karşı vefalı olmak,
- 6: Karşılaştığında selam vermek, aksırdığında yerhamukallah demek ve meşru davetine ica-bet etmek,
- 7: Hastalandığında ziyaret edip vefatında cenezine karşı görevlerini yerine getirmek.

Şükrü Karaca

-Muharip Gazi-

Niçin Yazıyorum

Önce "Selâm", sonra "kelâm".

Aziz hemşerilerim biliyorlar ki, uzun bir zamandır, "Çetmi'nin Sesi" Dergisinde yazı yazmıyordum!

Bunun tek bir sebebi vardı: Yazdığım yazılardan rahatsızlık duyan, fakat sayıları bir elin parmakları kadar bile olmayan şahsiyetler, yazı yazmamı istemiyorlarmış.

Hoş. Biz de mutlaka "- Aman, Çetmi'nin Sesi dergisinde yazı yazalım, yazılarımız yayınlansın!" diye bir arzu ve emel de gütmedik. İhtiyaç da duymadık. Dergimizde yazsak ne olur, yazmasak ne olur?

Lâkin Vakfın kuruluşu ve faaliyetleri arasında fikrimizin lütfedilip sorulması esnasında, Çetmi'nin geleceğine yatırım yapılabilmesi için, yavrularımızın mutlaka yükseköğrenim görmelerini, Çetmili'lerin arasında "kültür birliğinin sağlanması gerektiğini ifade ettik. Zaten, her aklı selim böyle düşünecektir; doğrusu da bu değil mi?

Şu halde imkânsızlıklar içerisinde de olsak bir dergi çıkartmamız lâzımdı. Çıktı. Derginin muhtevası ne olmalı? Elbette, Çetmili'lerin dinî ve millî kültürüne öncelik verilmeliydi. Nerede dünyaya gelirse gelsin, atası Çetmi'li olan gelecek nesiller ecdadını, tarihini bilmeli, geleceğe, yâni yarınlara geçmişî iyi değerlendirecek hazırlanmalı idi. Çetmi'den ikinci, üçüncü Mehmet Ünal'ları, Memiş Uslan'ları, Mehmet Özelleri, Yusuf Ayvat'ları, Baki Solmaz'ları, Ahmet Eren'leri, Ali Özelleri, Hüseyin Yıldızhan'ları, İbrahim Tıkır'ları, Mahmut Uçar'ları, Şeref Çilek'leri, Osman Arı'ları, Mehmet Balcı'ları, Abdurrahman Önder'leri, Mustafa Öğüt'leri, Yusuf Avcı'ları ve daha nicelerini yetiştirip, çıkarmamız

icap eder. Bu öğretmen, doktor, sanayici, mühendis ve diğer iş ve meslek sahibi hemşerilerimizin sayısı arttıkça, önce ailelerimizin, daha sonra Çetmi'nin, en sonra da vatanımızın ve milletimizin hayrına hizmet etmiş olacağımızın şuuruna ermemiz gerekir.

Elbette pek çok haklı sebepleri olmakla beraber, Çetmi'li niçin bir Hâkim, Savcı ve Profesörümüz yok? Niçin işyerinde 150-200 işçi çalıştıran bir iş adamımız yok?

İşte bizim, yani bu fakirin millî düşüncesi, sevdası, mefkûresi, milliyetçiliği, imanı budur. Bu duygu ve düşüncelerimizden rahatsız olanlar, "Çetmi'nin Sesi" dergisinde yayınlanmaya başlayan "ÇETMİ TARİHİ" ile "ÇETMİLİ MAZİDEKİ CANLAR" ve "AİLE Şecerelerinden rahatsız olup, yazılarının dergide yazılmamasını emrettiler!

Bu fakir de, "aman, varlığı-mızdan kimse rahatsız olmamasın" diyerek, izzet-i nefis ile çekildik. Çünkü "Nefis, cümleden azıdır". Kaybeden kim oldu? Ben mi? Hayır! Çetmili'ler kaybetti. Lâkin o zamandan bugüne kadar, pek çok Çetmili'nin sitemi ile karşılaştım. Israrlı arzularına cevap vermeyip, onları üzdüm. Bununda farkındayım, lütfen beni bağışlasınlar. Onların huzurunda kemal-i hürmetle eğiliyorum. "Nadan ne bilir, bizi bilen var" galiba. Artık isteklerin, sitemlerin karşısında duramadım; bu birinci sebepti. İkinci sebep ise, Atsız merhumun: "Artık veda zamanına pek fazla kalmadı, yorgun ve kimsesiz ölümün bahçesindeyim." İfadeleriyle anlatmak istediğiydi. "Mazideki Canlara "İsa Efendi" ile, Aile şecerelerine de "Tağcılar" ile, aziz hemşerilerimin huzurlarındayım.

Süleyman Göçmen ve Ahmet KAHRAMAN, Şükrü Karaca, torunlar

Çetmi'de Yaşayan " Mazideki Canlar "

Çetmi Kasabasındaki sülâlelerden biri olan "TAĞCILAR", diğer bir ifadeyle de "EFLER" sülâlesinin bu ferdi, yaklaşık 160 yıl önce, "Hafız-ı Kadim" olmak gayesiyle, Kur'an-ı Kerim Kursu'na iştirak etmek için kurs binasına girdiği zaman "GÖLÜKCÜ" namıyla maruf olan eski muhtarlarımızdan Mehmet Koç'un dedesi:

"-Tağcılardan hoca mı olur, çık dışarı!" Diyerek, İsa'nın ensesine bir fiske vurur. Bu söz üzerine 12 yaşında köyü terk eden İsa, Konya'ya gelir. Daha sonra bir yolunu bulup İstanbul'a giderek okumaya başlar. İstanbul'a gidişi esnasında, kendisine muhakkak surette bir yol gösteren, elinden tutan, kısacası himaye edenin bulundu-

ğu bir gerçektir. Ancak bu hayırsever görünmez elin kim olduğu, şimdilik meçhul olup, meçhul kalmaya da mahkûmdur. Çünkü Balıkesir merkezde şu anda hayatta olup da yaşayan Sultan Hanım'dan tutunda, gerek Balıkesir'in içinde, gerekse Dallımandıra Köyü'nde ikamet eden torunlarına varıncaya kadar sorup sual etmeme rağmen, bu hususta bir bilgi elde edemedim.

İsa Efendi, İstanbul'daki tahsilini tamamladıktan sonra, Kırkağaç Medresesi'ne gelir. Buradan "şahadetnameyi alınca, Balıkesir'in İvrindi Kazasına bağlı Sofular Köyü'ne tayin edilir. Bu köyde muallim ve İmam-Hatiplik yapmaya başlar. Köyde yaşamakta olan zengin bir dul kadının:

"-Hocam, her türlü masrafı benden olmak üzere bir Camii şerif yaptırverin" teklifiyle, köye bir camii yaptırır. Kadın, İsa Hoca Efendi'yi, kendi kızıyla evlendirmek ister. İşte bu günler içerisinde, Dallımandıra Köyü'nden "Gara Ahmet" namıyla maruf gayet zengin bir zat olan Ahmet ağa, İsa Hoca'yı, Sofular Köyü'nden kendi köyü olan Dallımandıra Köyü'ne getirip yerleştirdikten sonra, Ayşe isimindeki kızıyla evlendirir. Bu Ahmet Ağa, yüz yaşında vefat etmiştir. İsa Hoca Efendi'nin Çetmi Köyü'nden çıkıp, Dallımandıra Köyü'ne yerleşinceye kadar geçen macerası bu kadar. Ancak, henüz İstanbul'daki tahsil hayatı esnasında, kardeşlerinden birisinin (Hebib, Ahmet)

Balıkesir, Şükrü KARACA, Sultan Göçmen, Zekiye Yıldırım, Emine Göçmen, Şükrü

herhangi bir suçtan dolayı tutuklanıp, Konya'da tevkif edildiğini şu veya bu yollardan duyunca, gizlice Konya'ya gelip kardeşini bu tevkif attan kurtarıp, tekrar İstanbul'a döner. Bir taraftan izini kaybettiren İsa Efendi'nin babası evlât hasretiyle yanarken, diğer taraftan da ansızın cezaevinden çıkıp gelen diğer evlâdının (Hebib mi? Ahmet mi?):

"-Baba merak etme, kardeşim sağ." Demesiyle gönlü az da olsa ferahlar; fakat oğlu başka herhangi bir bilgi de vermez veya veremez!

İsa Hoca Efendi, böylece, ölünceye kadar vatan hasreti çeke çeke Dallımandıra Köyünde yerleşip, kalır. Mezarı da, Dallımandıra Köyü'ndedir. Zaman zaman evlâtlarına:

"-Ah köyüme bir gidebilsem." Demesi üzerine, evlâtlarının da "-Gidelim" teklifine karşı:

"- Nasıl gideyim, üç ay gidiş, üç ay da geliş tutar." Diyerek hasretini dile getirip durmuş.

Çetmi'deki İsa YILDIRIM (Niyazi, Remzi, Emine, Meryem,

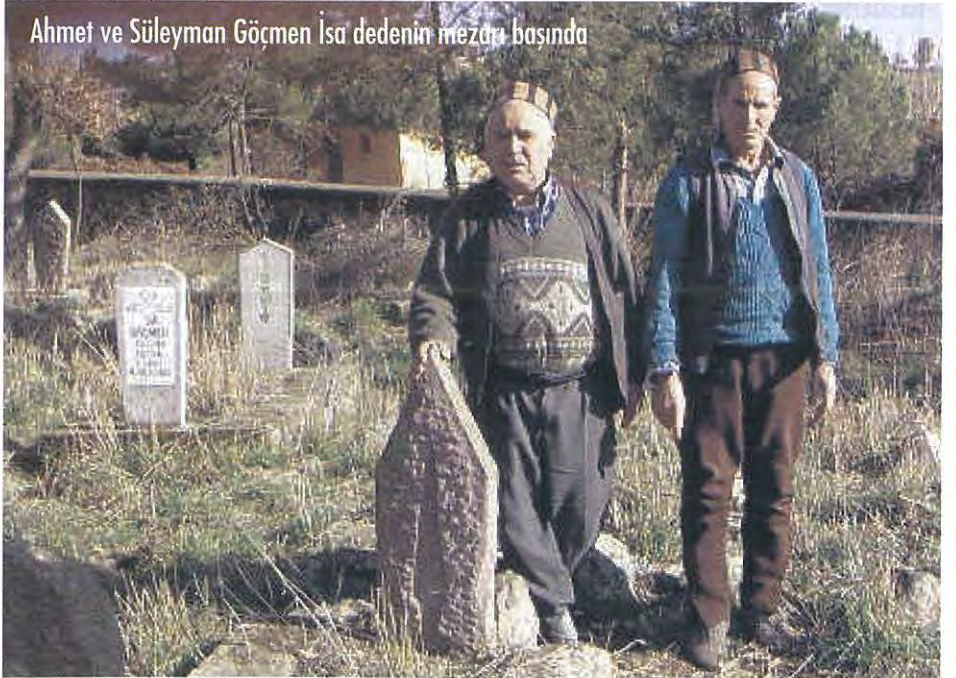
Ahmet ve Halime Yıldırım'ların babaları), Mehmet YILDIRIM (Hebib Yıldırım'ın babası) ve İlyas YILDIRIM (Ali Yıldırım'ın babası)'ın amcaları olan İsa Göçmen'in, Balıkesir'in Dallımandıra Köyünde, Emine (D:1319 - Ö: 1995), Mehmet ("Çakıcı" namıyla maruf D:1329- Ö:), Ahmet ("Kamalı" namıyla maruf, Ö: 2002), Kâzım, Sultan ve Ayşe (Ö: 2002) isimlerinde altı evlât, yüze yakın da torun sahibi olup, evlâtlarından bugün sâdece seksen beş yaşındaki Sultan Hanım hayattadır.

6-11 Ocak 2005 tarihleri arasında, torunlarından Emine

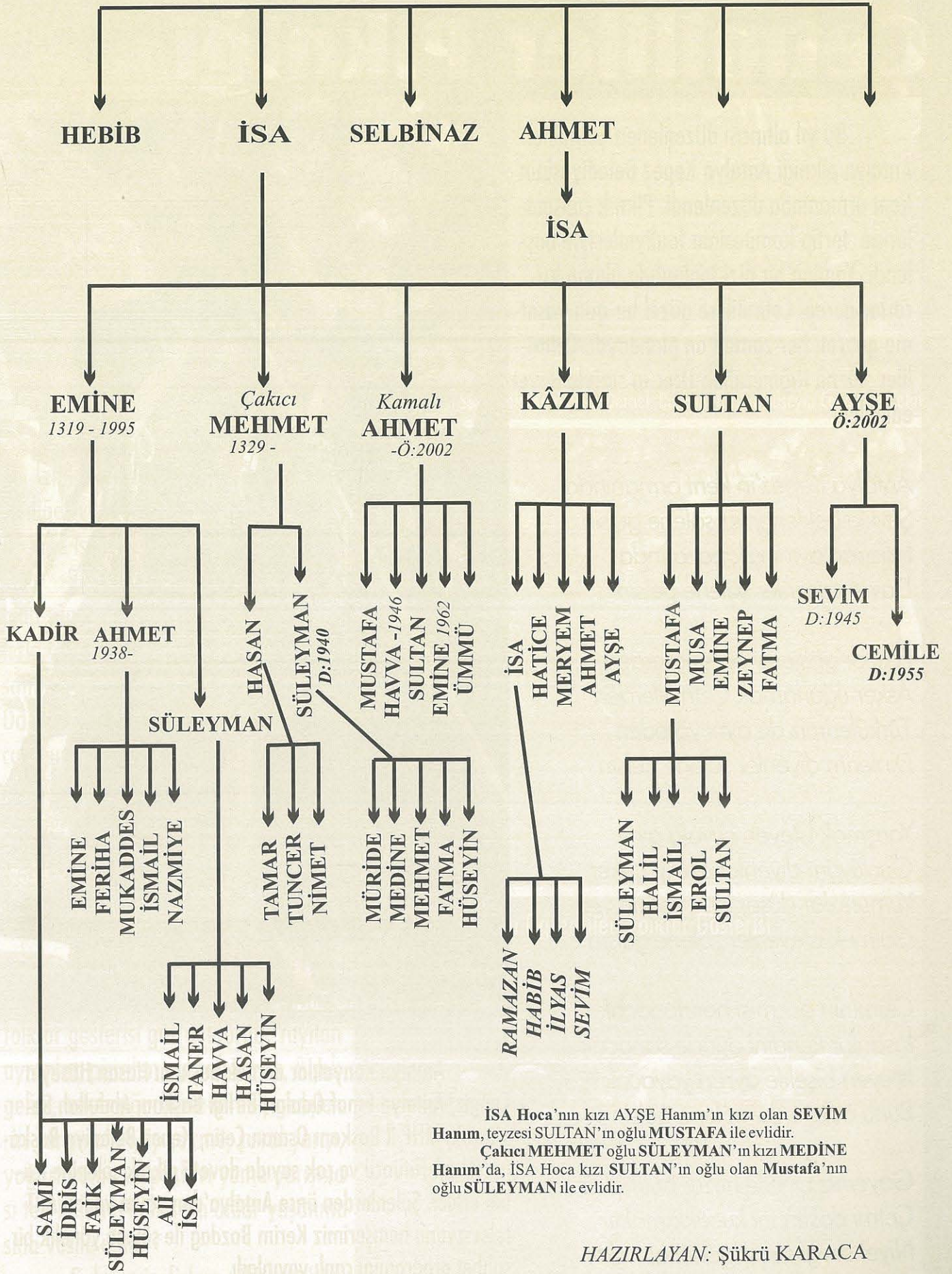
oğlu 1338 doğumlu Ahmet Kahraman ile ve Çakıcı Mehmet'in oğlu 1940 doğumlu Süleyman Göçmen ile, Kamalı Ahmet'in kızı 1962 doğumlu Emine Aktaş ile, Sultan Hanım'ın oğlu 1941 doğumlu Mustafa ile, Ayşe hanımın kızları 1945 doğumlu Sevim ve 1955 doğumlu Cemile hanımlar ile; ayrıca torunlarının evlâtlarıyla tanışıp sohbet etmek nasip ve müyeser oldu.

NOT: İsa Efendi'nin kızı Sultan Hanım ile torunlarından Süleyman GÖÇMEN, geçtiğimiz yıllarda vefat etmişlerdir. Ş.K.

Ahmet ve Süleyman Göçmen İsa dedenin mezarı başında

TAĞCILLAR - 1

HAZIRLAYAN: Şükrü KARACA

Antalya Çetmililer Pikniği

Bu yıl altıncısı düzenlenen Çetmililer Antalya pikniği Antalya Kepez Belediyesinin kent ormanında düzenlendi. Piknik çalışmalarına tertip komitesinin faaliyetleriyle başlandı. Yapılan bir dizi toplantıda alınan kararlar gereği Çetmililere güzel bir gün yaşatma gayreti her zaman ön plandaydı. Çetmililer şölene Niğmetullah Uçar'ın şiiriyle davet edildiler.

*Antalya Kepez'in kent ormanında
Şevkle beklenenler şölene gelsin
Haziran ayının ilk pazarında
Davet edilenler şölene gelsin*

*Folklor gösterisi öğrencilerden
Asker uğurlamak Çetmililerden
Türkülerimiz de aynı yöreden
Dinlerim diyenler şölene gelsin*

*Yarışmak isteyen çuvala girer
Güçlüyüm diyenler elle ip çeker
Yumurtalar düşer kimi yoğurt yer
Gülmek isteyenler şölene gelsin*

*Çetminin geçmişi hatırlanacak
İnsanlar kendini dünde sanacak
İsteyen bişekle ayran yayacak
Bunu özleyenler şölene gelsin*

*Gayemiz birlikte huzur bulmaktır
Çetmi dostlarını kucaklamaktır
Niyet sevgi saçıp gönül almaktır
Çetmiyi sevenler şölene gelsin...*

Antalya Konyalılar dernek başkanı Hasan Hüseyin Cengiz, Antalya Esnaf Odaları Birliği Başkanı Abdullah Sevimçok, MHP il Başkanı Osman Çetin, Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü ve çok sayıda davetli piknik şölene icabet ettiler. Şölenlerden önce Antalya'dan yayın yapan ART televizyonu hemşerimiz Kerim Bozdağ ile şölene yönelik bir sohbet programını canlı yayınladı.

Esnaf Odaları Birliği Başkanı Abdullah Sevimçok, Konyalılar Dernek Başkanı Hasan Hüseyin Cengiz ve Çetmililer

Çetmi başta olmak üzere Konya, İzmir ve Anamur başta olmak üzere diğer vilayetlerden hemşerilerimiz pikniğe iştirak ettiler...

Piknik organizasyonunda yer alan sanatçılar birbirinden güzel eserlerle Çetmililere unutulmaz anlar yaşattılar. Hemşerimiz Abdullah Seçen, Daranlı Mustafa türküler söyledi. Sunuculuğunu Yakup Yazıcı'nın yaptığı şölene, Niğmetullah Uçar harika şiirleriyle ayrı bir renk kattı. Şölenin açılışı Ellez Mehmet'rahmetli nin yıllar önce söylediği türkülerle başladı, Galaycı Hüseyin Rahmetlinin geçen yıl çetmililer pikniğinde söylediği türkülerle devam etti. Çetmi ilköğretim okulu öğrencilerinin folklor gösterisi göz doldurdu. Yayılan ayranlar, pişirilen ayranlı çorba, Bişek gelini, asker uğurlama töreni, gençlerin yarışmaları, ip çekme, çuval yarışı, yoğurt yeme ve püskivi yeme yarışması tek kelimeyle harika anlar yaşanmasına vesile oldu.

Gelen misafirlere pilav üstü kavurma, ayran ve tatlı ikram edildi.

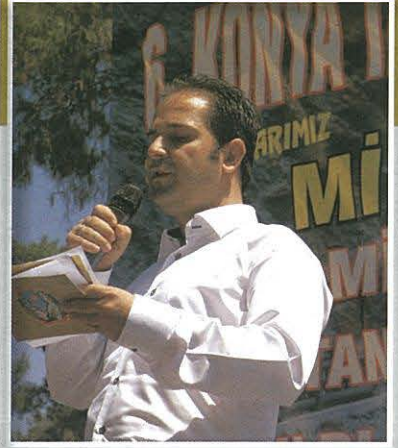

Çetmi İlköğretim Öğrencileri Folklor Gösterisi

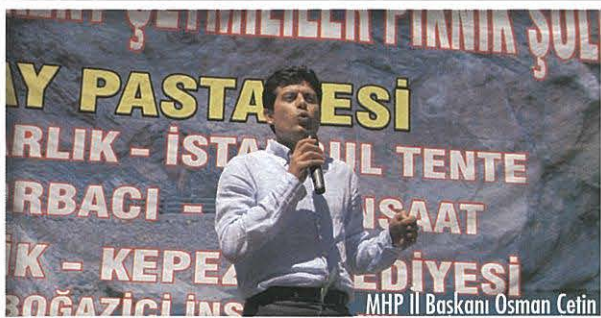

Antalya Çetmililer pikniğinin sponsorları Miray Pastanesi, Çağrı Mimarlık, İstanbul Tente, Sultan Çorbacısı, Ahu İnşaat, Aysu Plastik, Kepez Belediyesi, Aslan Sürücü Kursu, Boğaziçi İnşaat ve Uysal Elektrik. Tertip Komitesi, Niğmetullah Uçar, Mehmet Ali Güven, Abdullah Gökgün, Yakup Yazıcı, Mehmet Güven, Kerim Bozdağ, Halil Yerlikaya, Mustafa öğüt, Veysel Gökgün, Hüseyin Yıldız, Eyüp Boz..

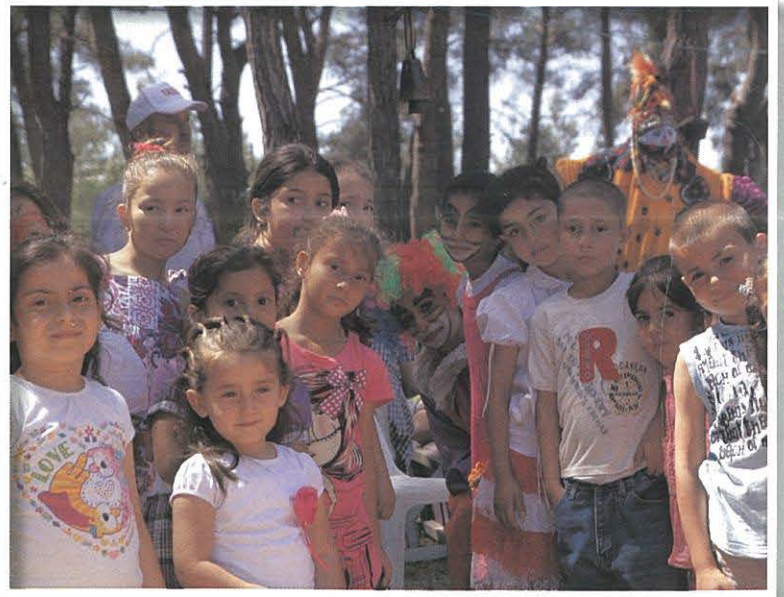
Çetmililer gününde vakıf başkanımız Mehmet Balcı konuşma yaptılar ve program ART tarafından paket yayın olarak sunuldu.

Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü

MHP İl Başkanı Osman Cetin

Osman Arı

Çetmi Belediye Başkanı

Çok değerli hemşerilerim görev süremiz boyunca Halka hizmet hakka ibadettir düsturuyla yolumuza devam ediyoruz 8 nci yılımızda belдемize bir çok hizmetleri kazandırmanın sevincini yaşıyoruz. İnşallah aynı inanç, anlayış ve kararlılıkla yolumuza devam edeceğiz.

Yapılan hizmetlerimizin yanında da en önemlisi siz değerli hemşerilerimizle aramızda güçlü bir sevgi ve gönül bağı kurduk. Göreve geldiğimiz günden bu yana her geçen gün hemşehrilerimizle aramızdaki birlik beraberlik ve gönül bağımızı sürekli güçlendirdik. Bundan sonrada birlik ve beraberliğimizi güçlendirmeye devam edeceğiz.

Hepimizin sevdası son duragı ve baba ocağında sizlerin özlemlerini yaşayabileceğiniz Çetmi'mizde sizlere en güzel hizmetleri sunmanın hep gayreti ve çabası içerisinde olmanın her zaman heyecanını ve kıvanç yaşıyorum. Bununla beraber hep birlikte Ramazan Bayramını ve Dostluk günümüzü kendi sızamızda Çetmide idrak etmek beraber olmak için 20 AGUSTOS 2012 18.Çetmililer Sevgi Dostluk ve Hoşgörü Günü ve gecesinde bir araya geleceğiz bir olacağız beraber olacağız inşallah. Çünkü siz değerli hemşehrilerimiz her zaman yardımlaşmanın birlik ve beraberliğin timsalini oluşturdunuz . Aynı heyecan ve sevgiyle önümüzdeki Çetmi'liler gününe sevgi yüreklerinin günü dayanışmanın ve dostluğun günü olsun istiyorum.

Çünkü Çetmi'liler her zaman yardımlaşmanın ve beraberliğin öncüsü oldular hepimiz

acıda beraber olduk mutlu günümüzde beraber olduk bu dayanışma da çevremizdeki dostlar tarafından takdir edilen bir yönümüz olmuştur. Bu dayanışmanın sonra da devam edeceğine yürekten inanıyorum.

Sonuç olarak "Aramızdaki dargınlıkları ve küskünlükleri kaldıralım. Birbirimize sevgi ve saygı ile yaklaşalım. Birlik ve beraberlik içinde olalım. Birliğe, beraberliğe, kardeşliğe ve dayanışmaya vesile olalım. Bu vesile ile aramızdaki çekişmelerin kaldırılmasına, hoşgörü ortamının kurulmasına, kardeşlik ve beraberliğimizin güçlenmesine vesile olalım diyor sevgiyle selamlıyorum.

Hemşerilerimizin Ramazan Bayramını Tebrik Eder; Memleketimize ve İslam Alemine Hayırlar Getirmesini Dilerim.

**Osman Arı
Çetmi Belediye Başkanı**

Niğmetullah

Uçar

Hakan Başkanım

Kepezde yapılan şölenimize
Söz verip geldiniz Hakan Başkanım
Teşekkür ederiz saygıyla size
Şereflendirdiniz Hakan Başkanım

Şölen yapacaktık biz size geldik
Yer, masa, sandalye, sahne istedik
Çetmililer size minnettar dedik
İlgi gösterdiniz Hakan Başkanım

Yardımcı olmayı istiyordunuz
Yer tahsis ettiniz, sahne kurdunuz
Masa sandalyeyi siz koydurdunuz
Gelirim dediniz Hakan Başkanım

Haziran ayının ilk pazarında
Çetmililer vardı kent ormanında
Kalacaktır o gün anılarında
Zihinlerdeydiniz Hakan Başkanım

Çetmililere söz verdim diyordun
Pilav gününe de bekleniyordun
Program aksatmak istemiyordun
Sırayla gezdiniz Hakan Başkanım

İmamhatiplisin önce orası
Herkesin önemle vardır sırası
Böyle olur işte gönül alması
Çok emek verdiniz Hakan Başkanım

On altı otuzda kepezdeydiniz
Şölen alanında bizimleydiniz
Biz üzülecektik gelmeseydiniz
Çok sevindirdiniz Hakan Başkanım

Bize değer verip geldiğin için
Takdirini aldın çetmililerin
Karşılıksız kalmaz bu hizmetlerin
Kalplere girdiniz Hakan Başkanım

Şölenlerde sizin çok katkınız var
Çetmililer sizi her zaman anar
Tertip komitesi saygılar sunar
Sayıp sevildiniz Hakan Başkanım

Niğmetullah bu yıl çok yorulmuştu
Sorumlu olarak biraz korkmuştu
Yardımanız bana destek olmuştu
Cesaret verdiniz Hakan Başkanım

Seher Budak

Çetmiyle Onurlandım

"Çarşıdan aldırđım yeşil aynayı/ Boşa çiğnemi-
şim yalan dünyayı/ Ne İstanbul koydum ne de
Konya'yı" diye terennümleşen Yozgat türküsünde
işaretlendiğince;

Şeb-i arus'da semazenlerin pervaneleş-
tiğı, Milleti Merhumeme yıllarca Başkentlik yap-
mış, bağırında hanların, âlimlerin, şeyhlerin, der-
vişlerin, âşıkların, sözün özü Mevlana'nın, Hoca
Nasrettin'in istirahatatta bulunduğı İstanbul' a
eş şehir-i şahanem, anavatanım-babayurdum
Konya'm.

Geçtiğimiz Pazar günü, Antalya Kepez
Kentormanında gerçekleştirilen Çetmi şenliğine
katıldım. Aslında bu pikniğē Konyalılar buluşması
demek en doğrusuydu bence. Tertipleyen, düşü-
nen, katkıda bulunan gönül dostlarına şükranla-
rımı sunuyorum. Ben de fırsattan istifade, Antal-
ya Merkezinde bulunan Onur Dershanesi emek-
tarlarını davetle onurlandım.

Ne yalan söyleyeyim, dinlendim, eğlen-
dim, hasret giderdim. Memleket ezgilerini solur-
ken, yaslandığım çınarı babama benzetip tip, gü-
ven kanatlarının duldasıyla süzüldüm Beyşehir'in
serin sularına. Yerel kıyafetli

kadınlarımızın, kınalı ellerinde köpüren ay-
ranı yudumlayıp, uzandım çimenler üzeri-
ne, anamın diziymişçesine. Kırpiklerimden
huzurun şebnemleri sağıldı, Çetmi Deresin-
ce iç uçurumlarıma. Dost seslerde memleketimi
nefeslerken, meşelerin gövermesine türkū yak-
tım ardıcılı yamaçlarca. Çoban kavalında yarım
kalan sevdaları, yıkılası gurbeti, gidip de gelme-
yeni yakaladım. Yaylaların bulaklarında yılan-
larla çiğriştım. Delişmen şelalelerde alabalık ol-
dum Göksu'ya doğru. Alıc topladım dermansız
yamaçlarca. Cırık kuşlarıyla yarıştım nadaslar
boyu. Keklik oldum zalım avcıya inat. Bülbülleş-
tim sazların ahenğinde. Hâsılı baştanbaşa ÇETMI
oldum, ÇETMIYLE doldum.

Çetmi ismi Oğuz Türklerinin yer adlarından biri-
dir. Aslı Çepni olup zamanla Çetmi olarak değİ-
şime uğramıştır. Hadimden sonra Taşkent'e bağ-
lanan Çetmi'nin yurt genelindeki kardeşleri şun-
lardır. Amasya ili, Gümüşhacıköy ilçesine bağlı
Çetmi, Çanakkale ili Ezine ilçesine kayıtlı Çetmi,
Çorum ili, Iskilip Kazası nüfusundaki Çetmi. Kas-
tamonu ili, Taşköprü ilçesi, merkez bucağı yerleş-
im birimi Çetmi.

Dede Oğuzhan'dır kolu çoktur.
Tarih sayfasına sokulmuş Çetmi.
Karaman'a bağlı kaleymiş önce
Aladağ içinde yere girince
Bağlanmış Hadim'e ilçe denince
Coğrafi alana sokulmuş Çetmi (N. UÇAR)

Çetmililerin şu andaki topraklarına yerleşimleri miladi 1400'lü yıllar olduğu tahmin edilmektedir. Çetmi ve çevresindeki çeşitli mevkii ve doğal kalelerde, yapılan kazılardaki bulgulara bakıldığında; buralarda başka kavimlerin yaşadıkları kesin olarak anlaşılır. Kızıl kaya Gâvur Odası, Gedik nöbetçi kulesi, Köle başı kalesi, Çakıllı'daki Kale kaybolmamış izlerdendir.

Anadolu insanınca Yemen'de, Balkanlarda, Şark Cephesinde, Sarıkamış'da bozuk paraca harcananlar içinde Çetmililer de aynı kaderi paylaşmıştır. Milli Mücadelede, Çanakkale'de, Balkanlarda şehitler vermiş, gazileri kalmıştır. Veli Çavuş, Dedeoğlu Ahmet Çavuş, Köse Mustafa gibilere kader dönüş müsaadesi vermiştir. Hatta bunların içinde savaşla Hac farızasını birleştirme şansına erişenler mevcuttur.

Sözlük manasıyla; açıkgöz, yağ-yoğurt üreticisi manasına gelen Çetmi, 1971 yılında belediye statüsüne kazanmıştır. İri-li ufaklı 15 adet yaylası vardır. Belde halkı mayıs ayında yaylalara çıkar, ekili alanları yetersizdir. Kasabalının geçim kaynakları ekseri yetle gurbetçilik veya memurluktur. Kültürü saflığını,

berraklığını muhafaza etmektedir. Taşkent'in Karçıçeği Çetmi görüşleri yerlerin başındadır.

Halayı, manisi, türküsü, ağıdı sadeliğini sürdürmekte, tuluk ayranı, katma aşı, tereyağı, balı, kekik kokulu eti damaklara lezzete devamdadır.

Büyük buluşmanın yarınında tekrar kavuşmayı umarken, bu bağlamda Başta Çetmi Belediye Başkanı Osman Arı ve ekibine, Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Mehmet Balcı'ya, Dernek yöneticilerine, sanatçılara kısacası maddi manevi desteğini esirgemeyen hemşerilerime teşekkürü vazife sayarım.

Taşkent'in boynunda sanki bir inci/Beldeler içinde odur birinci/İnsan ayırmaz mı taşı pirinci/Dağların koynunda laledir Çetmi.

Ömer Darcan

Kim Daha Cömert ?

27.05.2012 Tarihinde Konya da ki Çetmililer piknik şöleni Konya Kent ormanında yapıldı. Gayet güzel yeşilliklerin bol olduğu manzarasıyla insanı ferahlatan, iç açıcı bir yer olup Konya ya 40 km dir. O gün bir kaç arkadaşla telefonda görüş-tüm malum her kez ailesi ile gittiği için beni götürecek mü-

sait bir araba bulamadım ve içimden araba dekgelmesse gitmem dedim.Saat 10 gibi sağolsun değerli bir abi aradı beni götüreceğini söyledi memnun kaldım.Beraber gittik, hoş beş konuşmalar yemekler derken oradan dönme vakti yaklaştı. Beni götüren abi dedi ki şurada oturan bir engelli bir kardeş var, dikkatimi çekti o kim, kimin oğlu? Dedi.Dedim köydeki kara gülle Mustafa dayının oğlu Ramazan,hayır dır niçin sordun dedim dedi ki ben baktım o kardeş özel bir ticari taksi tutmuş Konya dan buraya kadar onunla geldi. Ve çok duygulandım dedi. Konya da o kadar köylümüz var şu adam engelli haliylen araba tutup gelmiş nice arabası olupta gelmeyen var dedi.Tabi ki işi olanlar hariç.Hatta onunla görüş taksiciye kaç para verdiyse ben çekeyim parasın dedi.Bu arada o abiyede bende çok teşekkür ediyorum ilgisinden dolayı.İsmi ni gizli tutuyorum çünkü sağ elin verdiği sol elin haberi olmasın kaidesi gereği ve ağabeyminde darılacağını bildiğim için böyle gerekli görüldü..Bur da şu misal vercem:

Cömertliği meşhur Hatem-i Tâî'ye:

- Acaba senden daha cömert bir kimse var mı? diye sormuşlar. O: "Evet!" demiş ve başından geçen bir hâdiseyi şöyle anlatmış: Bir yolculuk esnasında çölde bir gence misafir olmuştum. Bu genç fakir bir kimseydi. Fakir olmasına rağmen, hemen bir koyun kesip pişirde ve öngme koydu. Ben koyu-nu yerken önüme koyunun böbreği gelince:- Koyun etini severim, ama böbrek kısmını daha fazla severim, dedim.

Bir ara ev sahibi genç ortalıktan kayboldu. Biraz sonra baktım ki, varı yoğun olan yedi tane koyunun yedisini de keserek böbreklerini pişirip getirdi. Ben şaşkınlık içerisinde kalmıştım.

- Niçin benim için, varın yoğun olan bütün koyunlarını kestir? Ben sana böyle yap demedim ki, sadece koyun böbreğini sevdiğimi söyledim, dediğimde o genç:

- Bana misafir gelmiş, elimde varken hiç onun sevdiği bir şeyi ikram etmemek olur mu? diye cevap verdi. İşte o genç benden daha cömerttir.

Bunun üzerine Hatem-i Tâî'ye tekrar sormuşlar:

- Peki Onun bu ikramına karşı sen bir şey yapmadın mı?

- Yapmaz olur muyum? Ona üç yüz deve, beş yüz koyun gönderdim.

- Demek ki sen ondan daha cömertmişsin.

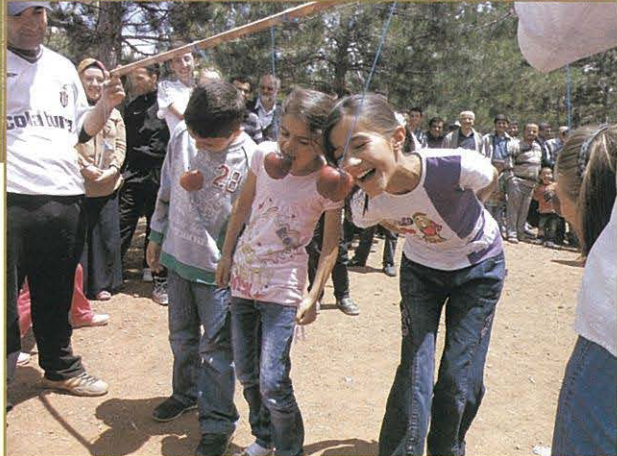
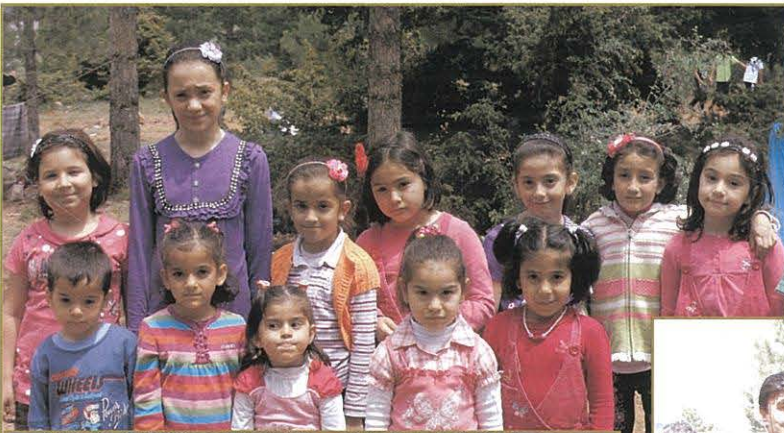
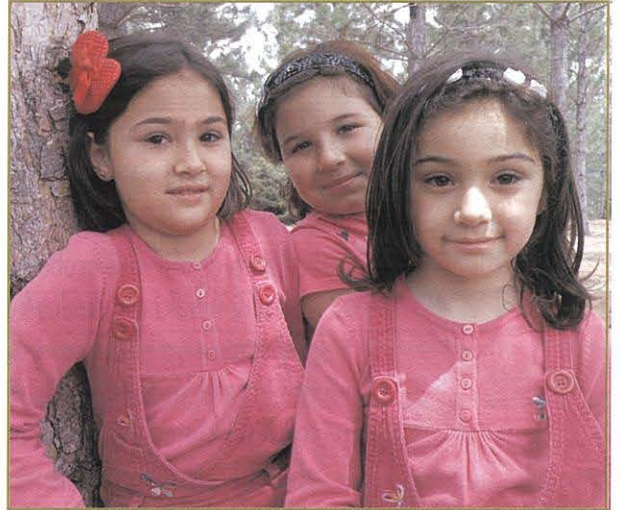
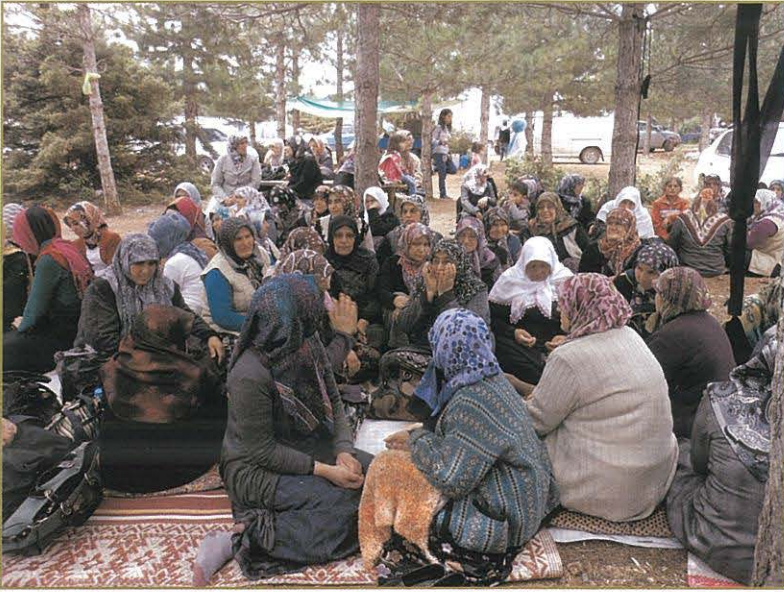
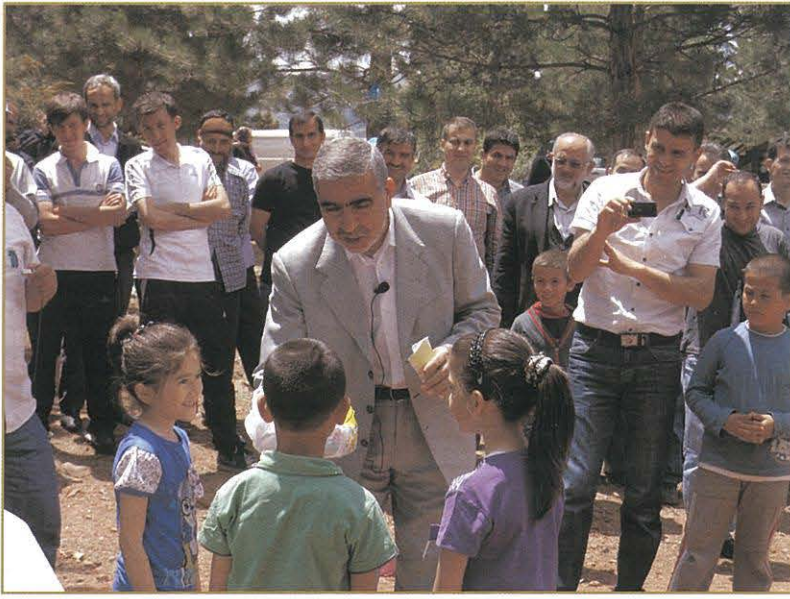
- Hayır, miş.

İşte bu kardeşimiz işi olmadığı halde böyle bir merasi-me katılmak için belki cebinde olan bürün parasın harcadı.Sizce bu genç gibi o gün hangimiz o kadar cömertlik yapabildik.Diyorum ki iş yapan ağabeylerimize şu gence iş bulalım.kamu olsun özel olsun özürlü çalıştırma yükümlülüğü var.Buralarda bu kardeşe bir ekmek kapısı açarak acizane faydamız dokunsun.Bizde onun yaptığı o cömertliğe karşı bizde bu cömertliği yapalım.O gün pikniğin düzenlenmesine emeği geçen ve yardımların esirgemeyen tüm köylülerimize teşekkür ederim.

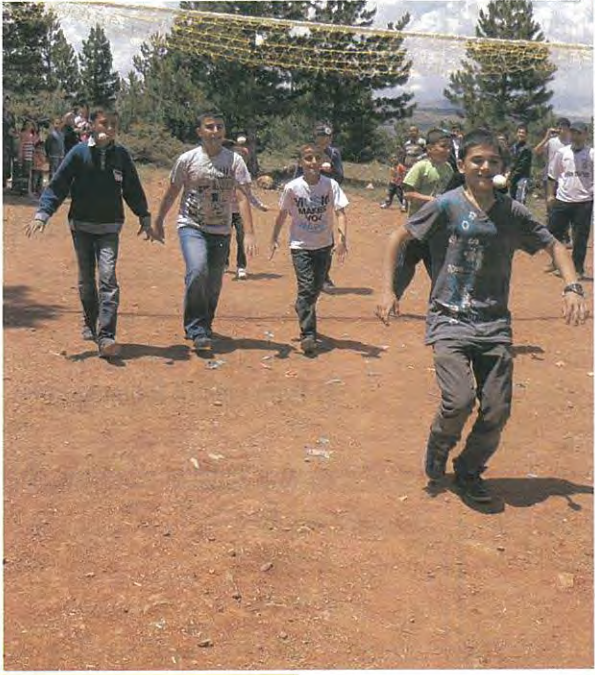
Saygı ve sevgilerimle.

Çetmi'liler Konya Pikniğinden Fotoğraflar...

Ömer Darcan

Öncelikle hepinizi selamların en güzeliyle selamlıyor ve Allahın rahmeti bereketi üzerine olsun diyorum. Düşündüm de biraz da geçmişimize dönelim. Bilindiği gibi her şeyin başı eğitimidir ve milletler eğitimle ayakta durur ve nesillere iyilik güzellik

doğrulukeyitimle aşılır. Bizler aynı köyde büyüdük. Acaba kullandığımız araç gereçler hatta kimi kelimeler ne oldu unuttuk mu? Ve yeni nesiller bunlardan ne anlıyor? Günümüzde ne İngilizce de ne Fransızca'da belki ne de Türkçemiz'de anlamlarını bulamadığımız ve ya anlamı olmayan sadece konuşma dilinde bizim anla-

yabileceğimiz bazı kelimeleri orijinal haliyle yazdım. Bu amaçla hem gülelim, hem geçmişe duralım ve maziyi tekrar hatırlayalım diye aşağıdaki soruları hazırladım. Soruları önce çocuklarımıza çözdürelim. Doğru şıkları onlara anlatıp geçmiş tecrübe ve örnek hikâyelerinizle onlarla o eski birlik beraberliğin verdiği keyfiyeti tekrar yaşayalım.

Her soru 4 puan.

1.ye Bir hafta geceli gündüzlü yayla damında ücretsiz kalma ve yanında 3 okga gök bakla verilecek.

2.ye Oba zamanı 3 gün cingillağa binmek bedava.

3.ye 1 hafta saman basma eğitimi bedava...

Katılımcılara şimdiden başarılar dilerim...

Şimdi Sınav

1. Aşağıdakilerden hangisi tuluk yapımında kullanılır?

- A-kıl haba
- B-eğışmeç
- C-avkı
- D-belleme

2. Aşağıdakilerden hangisi goşum kayıtlarında bulunmaz?

- A-hamit
- B-falaka
- C-hopza
- D-Gözer

3. Aşağıdakilerden hangisi düğenle sürülmez?

- A-ot
- B-arpa
- C-çalkama
- D-nohut

4. Aşağıdakilerden hangisi halı dokumada kullanılan araçlardan değildir?

- A-kücü
- B-melik
- C-kirkit
- D-egsiranı

5. Aşağıdakilerden hangisi eskiden ateş yakımında kullanılanlardandı?

- A-dibek
- B-gav
- C-galbr
- D-diğren

6. Aşağıdakilerden hangisi samanlıkta kullanılır?

- A-haranı-küp
- B-kakırdavık-gavut
- C-sele-diğren
- D-askı-belleme

7. Aşağıdakilerden hangisi kıl ve yün eğirmede kullanılırdı?

- A-eğışmeç
- B-dukuk

C-saban
D-kecevi

8. Aşağıdakilerden hangisi inek sağarken kadınların kullandığı ikaz kelimele-rindendir?

- A-çekil
- B-belanı öte at
- C-deşir düğüşüm
- D-süksün eğri

9. Genellikle havarlarda oluşan yapışkan ve kurutucu bitki hastalığı adı nedir?

- A-keklik kurdu
- B-gezengi
- C-yakarca
- D-böğelek

10. Eskiden çok, şimdide nadiren kadınların kullandığı selamlardan dır?

- A-işonsun golay gelsin-bu za manlarınız hayrola
- B-selam
- C-uğur ola nöğördünüz
- D-üsütünüzden ırak

11. Aşağıdakilerden hangisi keçilere verilen adlardandır?

- A-kiraz-allı sakar-morca-gareyce
- B-gevenli - gök gedik
- C-a mehlil-moçcul
- D-yahı iceller çarpa-kırı

12. Geçen yılın kuzusuna ne denir?

- A-oğlak
- B-şişek
- C-düğe
- D-sıpa

13. Eskiden köyümüzde kıtlık vakti ekmek yerine geçen armuttan yapılma yiyeceğin adı nedir?

- A-bulgur gölyesi
- B-çıkla pilav
- C-döğmeli ekmek

D-bulamaç

14. Köyümüzün en eski rahmetli olmuş derin hocaları kimlerdir?

- A-İmam-Hüsem Ahmet-İhsan hoca
- B-Kılışlı-Gani-Molla hoca
- C-Şakir-Cerit-Mollalı hoca
- D-Eyüp-Çingirli-Helim hoca

15. Oba zamanı kadınların haftalık yaptığı süt alımına ne denir?

- A-değişik
- B-ödünç
- C-tıra vere
- D-onmayasın

16. Şırahnı nerede bulunur?

- A-oba yerinde
- B-köy karşısında
- C-pekmez yapılan yerde
- D-belediyede

17. Eskiden halı bitince aileye yemek için alınan lüks hediye nedir?

- A-Yaş pasta
- B-Keştaşı
- C-Pizza
- D-Hamburger

18. Koyun ve keçilerde bulunan parazitler için hangi ilaç kullanılırdı?

- A-gatıran-bise -dedete
- B-kükürt-kül-bekmez
- C-avkı-gavut
- D-Sarımsak yağı-şampuan

19. Köyümüzde genellikle değnek toplayıp tüfekte gezen rahmetli olmuş dayımız kimdir?

- A-Osman dayı
- B-Veli dayı
- C-Hasan dayı
- D-Kerim dayı

20.Odun dan düzölme günümüzde adı to-
paç olan nesnenin adı nedir?

- A- yelpaze-yolluk
- B-büllü-hırı
- C-fıfırlavık
- D-Gatır-Dukguk

21.Genellikle oba zamanı ağaçtan yapıp
üzerine karşılıklı binilen tezgaha ne de-
nir?

- A-tezgah
- B-sırık
- C-cıngıllak
- D-salıncak

22.Yazın öğle saatlerinde genellikle inek-
lere gelen ve onları koşturan böceğin adı
nedir?

- A-Çekirge
- B-Mardavıl

- C-Böğelek
- D-Yavısı

23.Aşağıdakilerden hangisi abdes önce-
si ayağa giyilen günümüzdeki adı terlik
olan giysisi nedir?

- A-Iskarpin
- B-Çarık
- C-İşlik
- D-Tökya

24.Aşağıdakilerden hangisi eskiden ge-
lin sabahında gelinlerin taç yerine giydiği
tüylü süslerdendir?

- A-Taç
- B-Çığa
- C-Duvak
- D-Göynek

25.Eskiden kullanılan kelime olup günü-

müzde baca karşılığı olan kelime hangi-
sidir?

- A-Düğün
- B-Sitil
- C-Mukavı
- D-Muhari

Cevap Anahtarı

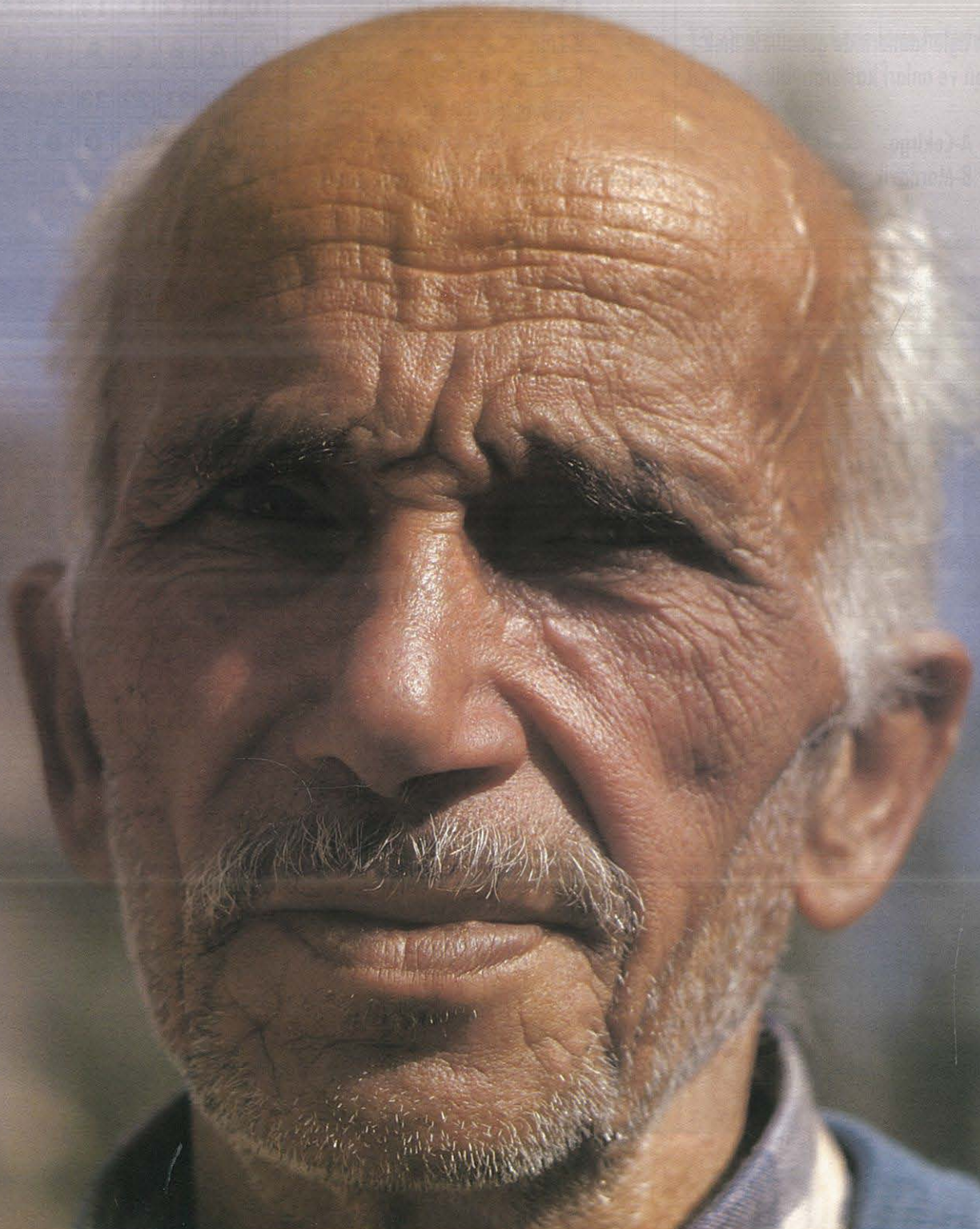
1	2	3	4	5	6	7	8	9
C	D	C	D	B	C	A	C	B
10	11	12	13	14	15	16	17	18
A	A	B	C	A	A	C	B	A
19	20	21	22	23	24	25		
A	D	C	C	D	B	D		

blackwhite
kuafor

Selman ÜNAL

Büsan 1. Sokak No:42 Karatay / KONYA
Tel:0.332.345 37 31
Cep: 0.537.897 40 83

Ali Şevik

Niğmetullah Uçar

Doktorlara gitti hocalar buldu
Ne yapalım diye ele soruldu
Tüm tavsiyelere bir bir uyuldu
Üstüne gitmiştir bu Ali Şevik

İlk evladı kızdı adı verildi
Allah'a hamd edip şükür denildi
Dört kız iki oğlan dünyaya geldi
Artık sevinmiştir bu Ali Şevik

Gençliğinden beri öksürük maraz
Hep sigara içiş buna aldırılmaz
Yaş ilerleyince ciğer kaldırmaz
Doktora gitmiştir bu Ali Şevik

Takat azalmıştır, halsizleşiyor
Nefesi daralır zarar veriyor
Derdime bir çare bulunsun diyor
Derman beklemiştir bu Ali Şevik

Bindokuzyüzkırkın on beş martında
Dünyaya gelmiştir bu Ali Şevik
İki bin on iki mayıs ayında
Bizi terk etmiştir bu Ali Şevik

Antalya'ya gider çalışıp gelir
Ev ihtiyacına para getirir
Bu fakirlik artık bitmeli denir
Bir karar vermiştir bu Ali Şevik

Akciğer filmini çektirir görür
Ciğer iflas etmiş buna üzüdür
Ne yapayım diye biraz düşünür
Söz dinlememiştir bu Ali Şevik

Çocuk yaşındayken anası ölür
Öksüz kaldığından çileler görür
Kederli şekilde hayat sürdürür
Hep sabır etmiştir bu Ali Şevik

Fransa'ya gider işçi olarak
Güzel bir hayata hayal kurarak
Altı yıl çalışır diyor ki bırak
Geriye gelmiştir bu Ali Şevik

Sigara yasaktır o içmek ister
Nefes alamayıp akıtırken ter
Bu sıkıntı ona ölümden beter
Bir gün görmemiştir bu Ali Şevik

Molla bakıların bakının oğlu
Yaşamı kederle hüznle dolu
Devam edecektir uzundur yolu
Üstüne gitmiştir bu Ali Şevik

Köyde bağ bahçede çalışıp durdu
Her zamanki gibi hayaller kurdu
Ev sahibi olmak çok istiyordu
Hiç görememiştir bu Ali Şevik

Temizlenmelidir doludur ciğer
Ameliyat olmaz inatla gider
Sonra dayanamaz yapın der
Geriye gelmiştir bu Ali Şevik

Ablası ölmüştür abisi yaşar
İkisi erkektir dört kardeşi var
Derdini her zaman içine atar
Çileler çekmiştir bu Ali Şevik

Kardeşleri ile anlaşamadı
Köyünde yaşarken mutlu olmadı
Huzur bulmak için bir yol aradı
Sefa sürmemiştir bu Ali Şevik

Ciğerden iğneyle çekmek istenir
Katılaşmış madde alınmaz denir
İlaç verilerek sonuç beklenir
Az ümitlenmiştir bu Ali Şevik

Garip bir şekilde askerlik yapar
Sırada evlenip yuva kurmak var
Teyzesinin kızı aklına uyar
Evlilik yapmıştır bu Ali Şevik

Altı çocuğunu evlendirmişti
Beşi başka yere çekip gitmişti
Hasret kaldığında çok özlemişti
Görmek istemiştir bu Ali Şevik

Akciğeri sarmış kanser illeti
Biliniyor ama vardır beklenti
Küçülmeye başlar kemiği eti
Solup erimiştir bu Ali Şevik

İki oğlu oldu çocukken öldü.
Derdine dert kattı kederi sürdürdü
Baba olmak için çaba sürdürdü
Fazla istemiştir bu Ali Şevik

Kızlarının üçü Antalya'dadır
Küçük oğlu gitti Almanya'dadır
Kalanlar Çetmi'de Anamur'dadır
Mutlu gezmemiştir bu Ali Şevik

En son gelişinde oldu biyopsi
Çare arandı ya yalandı hepsi
Hastaneden çıktı kesildi sesi
Ümit yitirmiştir bu Ali Şevik

Üç mayıs Perşembe kaldı kızında
Sabah yine acil kapılarında
Akşam hastanenin odalarında
Canından bezmiştir bu Ali Şevik

Evine girmiştir cansız bedeni
Salı sabahında yıkandı teni
Mevla'ya giderken giydi kefeni
Tabuta binmiştir bu Ali Şevik

Söyle bir bakınca mezar taşına
Geliyor bir ömür hemen karşına
Cenaze defninde vardım farkına
Sabır dedirtmiştir bu Ali Şevik

Cumartesi sabah hareket yoktu
Görevliler yoğun bakıma soktu
Pazartesi sabah acımız çoktu
Canını vermiştir bu Ali Şevik

Köylü taşıyordu, omuzlardaydı
Namaz kılınırken musalladaydı
Anası kardeşi bir aradaydı
Mezara girmiştir bu Ali Şevik

Zengin cenazesi bir başka olur
Fakirler kendince kişiler bulur
Unutmayalım ki her şahıs kuldur
Rab'bına gitmiştir bu Ali Şevik

Ruhunu rahmana edince teslim
Dendi ki doğduğu yere gidelim
Gerçek mekânına teslim edelim
Morgda beklemiştir bu Ali Şevik

Çileli yaşadı ömür doldurdu
Gerçekleşemedi hep hayal kurdu
Kendi dünyasında avunuyordu
Huzur özlemiştir bu Ali Şevik

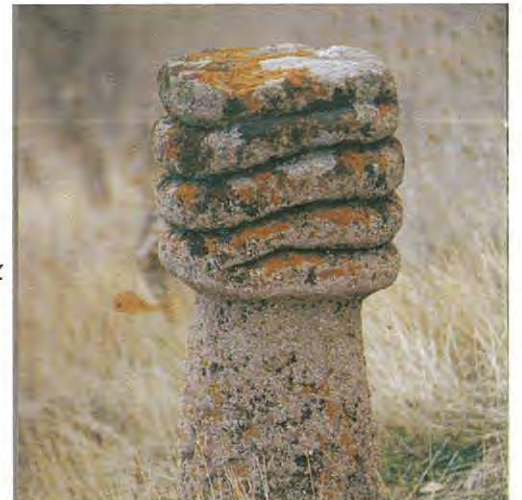
Niğmetullah der ki bu benim dayım
Devam edecektir her zaman saygım
Dua ediyorum arkasındayım
Kederlendirmiştir bu Ali Şevik

Bana hüznün verdi bu mayıs ayı
Cenazede bile gariptin dayı
Biraz kederliyim bundan dolayı
İlgi görmemiştir bu Ali Şevik

Mezara konurken dikkat edildi
Kibleye bakmalı yüzü denildi
Sonra üzerine toprak serpildi
Dua beklemiştir bu Ali Şevik

Köyün ambulansı alıp götürdü
Gece on ikide çetmi'yi gördü
Yetmiş iki sene bir yaşam sürdü
Ömür bitirmiştir bu Ali Şevik

Bu dünyadan kimse bir şey götürmez
Dünyanın serveti orda güldürmez
Hatır gönül bile bir şeyler vermez
Bunu göstermiştir bu Ali Şevik

Maraşlı

Yirmi dokuz mayıs fetih gününde
Mevla'sını bulmuş bizim Maraşlı
Zaten dünya yoktu onun gözünde
Dertlerden kurtulmuş bizim Maraşlı

Dört kardeşi varmış yeni öğrendim
Eski durumunu hayal edendim
Gerçek adı nedir bilmeyen bendim
Lakapla duyulmuş bizim Maraşlı

Günler geçmez böyle diye telaşlı
Aramış kendine bir hilal kaşlı
O zamanlar gençtir değildir yaşlı
Çokça konuşulmuş bizim Maraşlı

Demircinin kızı eş olmuş ona
Analık yapmıştır üç çocuğuna
Dünya yüz vermezmiş garip olana
Kederle yoğrulmuş bizim Maraşlı

Lakabı adını unutturmuştur
Gönlünde bir dünya oluşturmıştır
Galesiz yaşayıp hayal kurmuştur
Falcı'ya oğulmuş bizim Maraşlı

Küçük çocukları farklı severmiş
Efeneğinizi alayım dermiş
Her zaman güldürmek gülmek is-
termiş
Yardımsever kulmuş bizim Maraşlı

Aslında dertliydi belli etmezdi
Aldırmaz görünür ama gülmezdi
Aklında olanı kimse bilmezdi
Akarak durulmuş bizim Maraşlı

Manisiz dediler hakir gördüler
Basite aldılar çokça güldüler
Zararı yok diye bazen övdüler
Toplumdan kovulmuş bizim Maraşlı

Komşusu başına taş atıp vurmuş
Beyin hücresinde hasar oluşmuş
Yıllar ilerlerken çoğalıyormuş
Dertle korkutulmuş bizim Maraşlı

Yaşı ilerledi dermansız kaldı
Tevekkül ederek kadere saldı
Geçmiş düşündü hayale daldı
Yaşarken yorulmuş bizim Maraşlı

Son senelerinde alıştı derde
Çok acılar çekti yattığı yerde
Belki hayır vardır görünen şerde
Nasıpli bir kulmuş bizim Maraşlı

Bugün haber aldım dün vafat etmiş
Vadedilen ömür demek ki bitmiş
Herkes gibi o da kefenle gitmiş
Giysiden soyulmuş bizim Maraşlı

İki ay kalmıştır yoğun bakımda
Benim gençlik hali anılarımda
Çok konuşur, çevik, sanki karşımda
Duydum bitmiş, solmuş bizim Maraşlı

Köyüne gelince iki gün yaşar
Dünya göz ile etrafa bakar
Kim bilir aklında ne hayaller var
Sözle avutulmuş bizim Maraşlı

Akşam vefat eder kendi evinde
Derin hüznü vardır sevdiklerinde
Kaldı çetmilinin hayallerinde
Yıkanıp yunulmuş bizim Maraşlı

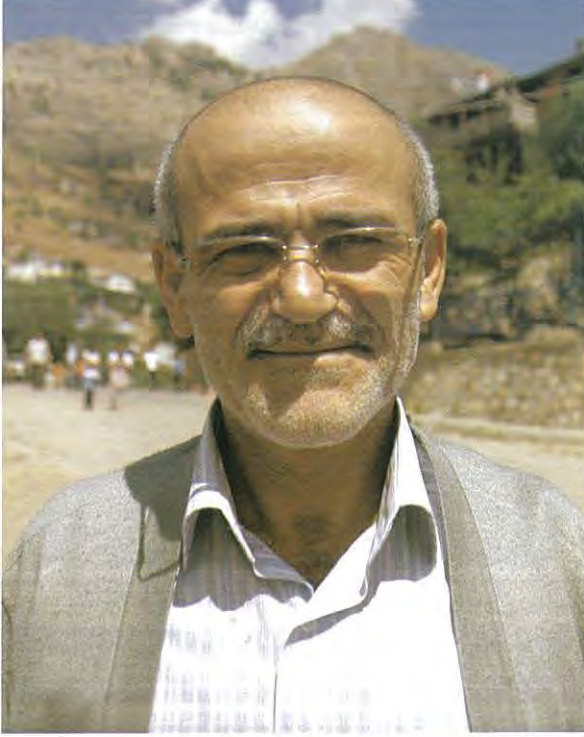
Vade yettiğinde can çıkacaktır
Ölüme bahane bulunacaktır
İnsanlar sebepte boğulacaktır
Mezara konulmuş bizim Maraşlı

Yakın akrabalar gelmese bile
Cenaze gömülür gelenler ile
Fazla beklemeden yarı makberle
Tez buluşturulmuş bizim Maraşlı

Niğmetullah derki insan değerli
İster garip olsun isterse şerli
Hiç kimse bilemez kimler hünerli
Rahman'a sunulmuş bizim Maraşlı

Niğmetullah Uçar

Şeref Çilek

Adab-ı Muaşeret

Sevgili Dostlar; İnsanlar arası ilişkileri düzenleyen, insan olarak yaşamının ahlak ölçülerini belirleyen kuralların adıdır: “Adabı muaşeret”. Edep, terbiye demektir. Adap, edebin çoğuludur. Toplumda gelenek, görenek, örf, adet gibi isimlerle kural halini almış, iyi tutum ve davranışlar vardır.

Ahlak kuralları toplumların yazılmamış yasalarıdır. Dini inanışların, bu kuralların belirlenmesinde önemli rolü vardır. Zaman içinde kendiliğinden oluşur ve değişikliğe uğrar. Eskiden, yazılı hukuk kurallarından daha fazla yaptırım gücüne sahipti. Günlük hayatta insanın her türlü davranışının bir edebi, adabı vardır. Sofra adabı, konuşma adabı, kapı çalma adabı, selam verme adabı gibi. Osmanlıda bazı asilzadelerin evinin kapısında iki tokmak bulunmuş. Tokmakların biri büyük, tok bir ses çıkarır, diğeri küçük, ince bir ses çıkarır. Evin kapısına gelen erkek ise büyük tokmak ile kadın ise küçük tokmak ile kapıyı çalar; içerden kapıyı açacak kişi gelenin kadın veya erkek oluşuna göre tedbirli olurmuş. Yine birçoğumuz biliriz ki; insani değerlere uygun davranan birinden söz edilirken, “Oturmasını, kalkmasını, neyi nerede konuşacağını bilen; görmüş geçirmiş biri” diye bahsedilirdi.

Her geçen gün biraz daha yozlaşmaya uğrayan bu kurallar kuşaklar arası anlaşmazlıklara, çatışmalara da sebep olmaktadır. Teknolojik gelişmeler ve ekonomik iyileşmeler de ahlak anlayışımızı değiştirmekte. Şu hepimizin şahit olduğu bir gerçek değil mi? Nerede fakirlik var, geri kalmışlık var, orada insanlık var. Nerede zenginlik, bolluk gelişmişlik var orada, insani değerler zayıflamış.

“Edep ya hu” Eskiden bazı evlerin kapılarının üstünde, oturma salonlarının duvarında, toplantı ve görüşme mekânlarında eski yazı ile bu terim yazılı imiş. Yazılı imiş ki, en küçük bir kusur işleyenin gözü bu yazıya takılsın, kendine gelsin. Başka birinin uyarısı ile incinmesin. Bu, insanların birbirini incitmemek için çok özen gösterdiğinin işaretidir. İnanırlarmış ki; insan kalbi kırmak Kâbe’yi yıkmaktan kötüdür. Çükü, Kâbe’yi, Hz. İbrahim yaptı, insan kalbini, Allah yarattı.

Yunus Emre edeple ilgili şöyle der.

Gezdim Halep ile Şam'ı
Eyledim ilmi talep
Meğer ilim bir hiç imiş
İlla edep, illa edep
Tevazu ile gelsin, kimde erlik var ise
Merdivenden iterler, yüksekte bakar ise
Kim ki, yüksekte gezer, er geç yolundan azar.
Dış yüzüne o sızar içinde ne var ise.

Ya Hu Edep
Yetmez su hava toprak ateş
Ya Hu edep illa ki edep
Çamuru pişirmeden güneş
Ya Hu edep illa ki edep

Dil ile hayvanı bağlasan
Göz ile yürekler dağlasan
Öz ile özünden çağlasan
Ya Hu edep illa ki edep

Güneşe baksan yüzü solsa
Asanı atsan yılan olsa
Deryalar avucuna dolsa
Ya Hu edep illa ki edep

Mevlana da şöyle diyor.

"Huda'dan edep hususunda yardım dileyelim. Çünkü edebi olmayan, Rabbinin lütfundan mahrum kalır."

Ses tonunun ayarlanması edeptendir. Söz ve davranışları ile devamlı başkalarını inciten, bağıra çağıra konuşan insan kendi içinde sorunlar yaşayan, kendisi ile kavgalı olan insandır. Edep, insanın üstündeki güzel elbise gibidir, insanın küçük hata ve kusurlarını gizler. Başkalarının kalbini kıran Allah'ı kırar. Başkalarının gönlünü kazanan Allah'ın rızasını kazanır.

Oturup Nebilerle yesen
Sen olsan gönüllerde esen
Bir olup enel-Hak' ta desen
Ya Hu edep illa ki edep

Şeytanın kast etsin dalaşsın
Varsın dört yanını dolaşsın
Anka olup dağları aşsın
Ya Hu edep illa ki edep

El uzatıp aya dokunsan
Şems'e giden yolu da bulsan
Yetmez İhsan kamil de olsun
Ya Hu edep illa ki edep

İhsan ERTEM

Ramazan-ı Şerifin Memleketimize Hayırlar Getirmesini Diler Bütün
Hemşerilerimizin Bayramını Kutlarız.

Ahu İnşaat
Hüseyin Yıldız - Ramazan Sevinç - Metin Yıldız

Güneş Tutulması

Taha Çiftçi

İnsan her zaman bir kavuşma özlemindedir. Her zaman bir vuslat aşkıyla yanıp tutuşur.

Belki halet-i ruhiyesinin neye müptela olduğunu anlayamaz ama mutlaka bir şeye vuslat duyar.

İnsanın duyduğu muhabbet diğer muhabbetlere genelde perde olur. İnsan bir tutulma yaşar.

Ve duyguları artık ona göre inkişaf etmeye başlar Bunu nasıl daha iyi algılayabiliriz?..

Güneş tutulmasını ele alalım. Dünya ile Güneş arasına Ay girince güneşi kısmen yada tümüyle örtüyor ya hani, tutulmanın olması için ay, yeni ay evresinde olması ve dünya'ya göre güneş ile kavuşması gerekiyor ya, işte insanın kalbini de buna benzetiyorum.

Mevla, Kalp ve Dünya...

İnsan yaratılışı itibarıyla dünya şartlarında, fani dünyasında yaşamakla mecburdur ve mükellefiyetleri vardır. Ve burada yaşamaya ve buradaki hayat standartlarına uyması gerekir. Yani Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için yaşaması gerekir.

Varoluş sebebinin hakkını vermek için ise tekamül etmesi gerekir. Muhabbet bu tekamüle ayna olur. Marifet limanındaki muhabbet denizine demir atmak gerekir. Yani kalp devamlı mevla ile rabıta halinde olur. Yani yarın ölecekmiş gibi davranmaya başlar.

Osman Nuri Topbaş hoca efendinin deyimiyle "kişiye dâimâ ilâhî kame-ralar altında olduğu idrâk ve şuuru kazandırarak onu ham vasıflardan arındırıp İslâm'ın ideal insan tipi olan "insân-ı kâmil" hâline getirmek..." İşte insan bu şuurda olduğu zaman kalbi kötü huylardan temizleyip Cenab-ı Hakka bağlanır.

Mevla ile Kalbin arasına dünya girdiği anda bir suskunluk yaşar o kalp. Kilit vurulur o an, hakikatlere yelken

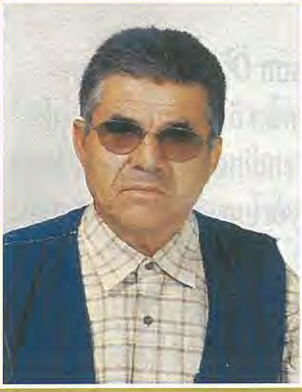
açamaz ve faniyyatta kalıp debelenir. İnsan buna meyyal olduğu için rehbersiz bırakılmamış. O paslı kilitlerin açılması için tarih boyunca feyiz kaynakları gelmiş. Bu kaynaklara sınıksız sarılmak gerekir ki, fani hayatta boş heva hevesleri bırakıp hakikate yelken açabilesin. Fani aşkta kalbe tam anlamıyla sarıp vücudunu kavurduğu zaman aşkı verenin aşkını unutup fani aşkta debelenirsen ancak duyulan aşkta inkişaf edersin.

Bu sadece bir Nisa tutulması olmayabilir aynı zamanda araba, ev, mal mülk kısacası dünya sevgisidir.

Muhammed Bahauddin Nakşibend hazretlerinin yolunda dört şeyi terk etmek lazımdır "Terk-i dünyâ, terk-i ukbâ, terk-i hesti, terk-i terk."

Fethullah Gülen hoca efendi bu konuyu anlatırken "Rıza-yı ilahîye vâsıl olabilmek için terk edilmesi gereken dört şeyden ilki dünyadır. Mesnevi-yi Nuriye'de, dünyayı terk etmenin ölçüsü verilirken, onu kesben değil kalben terk etmek gerektiğine dikkat çekilerek, "dünya hayatına ait işlerden kazandığına sevinmeme, kaybettiği şeye de üzülmeme" esası zikredilmektedir. Yani, dünyayı terk etmeyi başaran bir insan, bütün yeryüzü onun olsa, dünya kadar mal-mülk edinse de çok sevinmeyecek, nimete şükretmekle beraber, "Bu kazancım önemli değil Allah'ım; çünkü benim için Sen ve Senin rızan önemlidir." diyecek; bütün dünyayı kaybetse de sabırla mukabelede bulunacak ve mahzun, mükedder olmayacaktır. "Allah bizi bu fani aşktan baki aşka yöneltsin. Ayağımızı kendi yolunda sabit kılsın. "ilahî ente maksudî ve rizake matlubî" yolunda hayatımızı idame ettirsin. Amin.

(MOLLALI ABDULLAH-RAZİYE AKKOCA'nın torunu)

Halis Yazıcı

Kerim Bircan (Emmisi Halis Anlatıyor)

- 1 -

Baştan takdim etmeye gerek görmedim. Dörtlüğün birisi onu anlatacak. Kerim Bircan yeğenim olur. Maceracı diye başlık attım. Gerçekten maceracı halleri çoktur. Hatırıma gelenleri anlatacım.

2011 yılında bir gün Gök seki'deki mekanımdayım. Telefon çaldı. Baktım arayan o. Buyur yeğenim. Dedim.

Emmi nerdesin?

Evdeyim yeğenim.

Eserli armıda bir bakarmısın?

Baktım ki, Sarıyar'ın tepesi, sarı yarın zirvesine tam tepe noktaya dikilmiş...

Emmi mantar topluyorum, ihtiyacın varmı?

Birkaç kilo getir.

Cevap: Ne gezer yok ki. Buradan yatak çukura geçeceğim. Dedi ve gerçekten de Yatak Çukur'a gitti.

Halis Yazıcı

Kaya başından seslenir
Yatak Çukur'a yasanır
Gün gelir belki uslanır
Kerim emmi Kerim emmi

Dağları dolaşır durur
Ne usanır ne yorulur
Belki bir gün akıllanır
Kerim emmi Kerim emmi

Kerim emmi dedikte daha gerilere gittiğimizde Çıtlıkların atası Kerim efendi, büyük emmilerimdendir. Kerim Bircan onun adını taşır. Onun için Kerim emmi dedim. Bir rahatsızlığımdan ve vasıtam olmadı-

ğından yaylalarımızı gezemediğimden yakınmışım. Bir gün hazır ol emmi seni yaylaya götüreceğim diye telefonla bildirdi. Sağ olsun. Peki dedim gidelim. Çokta memnun oldum. Yaylalara gideemediğim için gerçekten üzgün idim. Sağ olsun ailecek bizi alıp yaylalara götürdü. Programda Dikmen, Akmuğar, Çakıllı vardı. Yağardıç alanından Dikmen'e döndüğümüzde arabanın altı vuracak, yollar çok bozuk. Siz inin biraz yürüyün dedi. Bizi indirdi. O arabaya bindi beleni aştı. Biz dabanvaylara bindik. Yola revan olduk.

Bizi yaylaya götürdü

Yarı yolda inin dedi

Tabanvaylara bindirdi

Kerim emmi Kerim emmi

- 2 -

Hacı Hüseyin'in karlığının görüldüğü yere vardık. Bizim maceracı piknik sofrasını sermiş Allah ne verdiyse önüne koymuş, el gibi lokmalar yel gibi gidiyor.

Yol üstünde kurmuş sofra
Elinde peynirli sıkma
Aşıyor lokma lokma
Kerim emmi Kerim emmi

Üzüm ekmek domates var
Zeytin peynir soğan da var
Açlığından ölen mi var?
Kerim emmi Kerim emmi

Yaylamız dikmen yaylası
Bütün yaylaların hası
Şimdi gezmenin sırası
Kerim emmi Kerim emmi

- 3 -

Yemek faslı dinlendikten sonra Emmi dedi kalk biraz gezelim. Sizin Salih yerine bir varalım. Çocukluk yıllarımızda çok alışık olduğumuz yerlerdi yola revan olduk.

*Birazda gezelim gayrı
Özlemimiz gitsin bari
Ver elini Salih yeri
Kerim emmi Kerim emmi*

- 4 -

Salih yeri babamdan kalan mülkümüz. Yıllar önce köyümüzden Karaman'a göçen merhum eski sanatkar marangozlarımızdan rahmetli Salih Biçer'den satın alınmış bir mülk. Onun için Salih yeri denmiş. Salih yerine giderken kıymetli büyüğümüz kasabamızın en yaşlı insanlarından birisi eli öpülmeye

değer Hasan Öğüt dayının yerinde bulunan öreneye girip çıktı. Kendi kendine mırıldandı. Ne dedi bilmiyorum.

*Girer çıkar öreneye
Yurtlar dönmüş viraneye
Ölmezsek yeni seneye
Geleceğiz Kerim emmi*

*Dikmende bir derin kuyu
Tulumba çekiyor suyu
Aşıkların budur huyu
Sözde durur Kerim emmi*

*Güzergahlar programlı
Akmuğar Dikmen Çakıllı
Biraz da uyar akıllı
Kerim emmi Kerim emmi*

Kerim Bircan

- 5 -

Yine yollara düştük Akmu-
nardan Kaynar munara vardık. Tem-
silde hata olmasın. Tilkinin iki beyi-
ti varmış birisi hep boğaz üstüne der-
ler. Bizim Kerim emmi ateş yakma-
ya başladı. Ben divanda oturuyorum.
Hem onunla konuşup hem onun adı-
na mırıldanıyorum. O hem ateş yakı-
yor hem sağa sola bakınıyor. Küçük-
lüğünden bilirim adeta dağlara aşık.

Ha bire ateş yakarsın
Mangal keyfini yaparsın
Sağa sola ne bakarsın
Kerim emmi Kerim emmi

Bir ah çekti taa derinden
Bilmem ne geçti gönlünden
Dağlar gitmez hayalinden
Kerim emmi Kerim emmi

Ne hoş gezdik yaylaları
Ardıç koklayı koklayı
Terk eyle gel Avrupa'yı
Kerim emmi Kerim emmi

- 6 -

Nihayet akşam oldu köye git-
me zamanımız geldi. Fakat hiç gide-
simiz de yok. Ama akşam oldu gide-
ceğiz. Sonbahar olduğundan hava da
soğuk, zaten Güneş'te battı.

Güneş battı hava serin
Akşam oldu kalk gidelim
Bir dahaya Mevla kerim
Kerim emmi Kerim emmi

7 -

Gerçi kırları gezdik do-
laştık. Biraz da olsa özlem gitmiş
oldu ve bindik arabasına revan
olduk köyümüzün yoluna. Bi
daha gitmek zordu. Çünkü onla-
rın izni bitiyordu.

Kırları gezdi dolaştı
Köye doğru yola düştü
Koca bir gün geldi geçti
Kerim emmi Kerim emmi

Yıllık izinleri bitti
Fransa'nın yolunu tuttu
Sanmayın Çetmi'yi unuttu
Kerim emmi Kerim emmi

Yine düştün gurbet ele
Başa hayırlısı gele
Haydi sana güle güle
Kerim emmi Kerim emmi

Ayrılma ata yurdundan
Kim anlar senin derdinden
Söyledik durduk ardından
Kerim emmi Kerim emmi

Gurbet gurbet dolaşırız
Yad ellere karışırız
Yaz gelende buluşuruz
Kerim emmi Kerim emmi

Gündüz güneş gece ayaz
Saçların olmuş bembeyaz
Mevla'dan eylerim niyaz
Döngel gayrı kerim emmi

İnce beller bükülmeden
İnci dişler sökülmeden

Beyaz saçlar dökülmeden
Döngel gayrı kerim emmi

Fani dünyaya özendim
Arkasından yetemedim
Sana diyorum efendim
Döngel gayrı kerim emmi

- 8 -

Şimdi maceralarından
söz edelim. Bir gün baktım ki
Gökseki'de atadan kalan yerine
portatif bir çadır kuruyor. Yeğ-
nim ne yapıyorsun? dedim. Çadı-
r kuruyorum. Ata ocağı yaka-
cağım. Dedi. Çadırı kurdu. Çadı-
r uzun zaman orada kaldı. Ne
geldi ne uğradı. Çadır kendi ha-
line orayı bekledi durdu. Bir gün
geldi ve çadırı söktü gitti. Niye-
ti, sözde güller ekecekti, güller
yolacaktı, çadırdaki kalacaktı. Ko-
nuşması böyleydi. Maalesef hep
hayal oldu.

Bahçelerde gül yolacak
Demet demet kucak kucak
Ata ocağı yakacak
Kerim emmi Kerim emmi

- 9 -

Bir gün hanımı ocağa pi-
şirmek için süt koymuş. Hanımı
takma adını kullanarak, Efen-
di, ben gelinceye kadar süte ba-
kiver" demiş. Sütü taşıрма anla-
mında. Gülşen hanım gelinceye
kadar ocaktaki süt taşar. Efendi
sütün başında durur. Durur dur-
masına ama, devamlı sütün taşı-
şını seyrederek. Gülşen hanım gelir

gelir bakar ki süt taşıyor. Kerim'e bakar. Sütü niye taşıyorsın? Diye çıkışınca: "Sen bana sütü taşıрма demedin. Bekle dedin, ben de bekliyorum." Der.

*Süt taşırır baka baka
Olur mu hiç böyle şaka
Yeğenim bu nasıl kafa?
Kerim emmi Kerim emmi*

- 10 -

Yine bir gün Abdurahman Uçar ile Antalya'da bir kuyu kazıyorlar. Abdurahman kuyunun başında dolapla kofaları çekiyor o aşağıdan takıyor. Kofa yerine halatı kendi boynuna ilmikleyip "çek" diyor. Abdurahman dolabı çeviriyor. Fakat çok ağır. Yanına yaklaşınca baksa ki gelen Kerim, gözleri ağarmış, boğul-

mak üzere. Abdurahman olanca gücünü harcayıp gayretle yukarı çekmiş. Son anda kurtarmış, ölümden dönmüş.

*Boynuna takmış ilmengi
Sanki bir üzüm hevengi
Yoktur bu kafanın dengi
Kerim emmi Kerim emmi*

- 11 -

Yine Antalya'da yanında Mehmet Özyalçın ile iş dönüşü Şarampol caddesinden gelirken ayağındaki lastik ayakkabısının ucu yırtılmış. Çorap oradan çıkmış kaldırıma şıp şıp vuruyor. Bizimkisi bir seyyar gözlükçüye gözlük fiyatı soruyor. Gözlükçü, ayağındaki çorap senden ileride gidiyor, sen gözlük haltı edersin" diyor. Hemen oracıkta

gözlükçüye şamarı indiriyor. Meğer gözlükçünün sağda solda başı bozuk yandaşları varmış. Bizim Kerim emmiye bi güzel dayak ziyafeti çekmişler.

*Geçilmiyor çalımından
Çorap çıkmış ayağından
Gözlükçünün dayağından
Nasıplenmiş Kerim emmi*

*Kerim efendidir soyu
Cemiyette güzel huyu
Çıtlık İbrahim'in oğlu
Kerim emmi Kerim emmi*

*Saygıdeğer Kerim Bircan
Yaratana kurban bu can
Söyler durur Halis amcan
Kerim emmi Kerim emmi...*

Halis Yazıcı

Pınar
Özel

İsim Koyma Sanatı

Ne zor bir şeydir bir hayata isim vermek. O bebek, her zaman bebek kalmayacağı belki ilerde çok önemli bir noktada olacağı için belki de hayatta alınan en önemli kararlardan biridir bence. İsmi anlamıdır en önemlisi. Daha sonra da anlamın, bir hayatta nasıl şekilleneceğidir. İsmine alışamayan insan yoktur. İstisna olan benim dışında! On yıllar geçti ve ben hala bir yere telefon açıp, "İyi Günler, ben Pınar" dediğim zaman kendimi tuhaf hissediyorum. Ama dediğim gibi ben istisnayım.

İsim koymanın bin bir türlü vesilesi ve sebebi vardır. Aile büyüklerinin isimleri verilir bazen bebeğe. Bu sancılı bir süreçtir bazı çiftler için. Ben, daha nişanlıyken ilerde bebekleri olursa hangisinin ana- babasının ismini verecekleri konusunda kavgaya eden çiftler tanıyorum. Aslında belki de güzel bir şeydir canınızdan olan bir ismi yeni bir hayatla yaşatmaya devam etmek. Bir de bebeğine isim verme konusunda tamamen özgür olanlar vardır. İşte dikkat edilecek hususlar bu noktada başlıyor. Vereceğiniz isim sizin psikolojinizden çok bebeğin hayatını ifade etmelidir. Örneğin ilkokulda Prens isminde bir arkadaşım vardı. Tamam, aile müthiş bir özgüvene sahip. Ayrıca, Sultan diye bir isim olabiliyorsa, Prens diye de olur. Ama ilkokul yıllarımdan aklımda kalan şu cümlelerin ne kadar komik olduğunu şimdi anlayabiliyorum.

"Prens, bırak oğlum arkadaşının saçını"

"Prens, çek parmağını burnundan"

"Bak şimdi kulaklarını çekeceğim Prens senin"

Ne bileyim biraz eğreti gibi duruyor. Gerçek hayattan ziyade absürt bir sit-com' dan fırlamış repliklermiş gibi geliyor bana. Bir de çocuklarıyla sesteş ya da kafiye uyumu içinde isimlere sahip olmak isteyenler vardır. Elbette kötü bir şey değil. Ama ebeveyn-çocuk'tan ziyade ikiz izlenimi veriyorlar. Düşünsenize annenin adı "Beyza", kızınki "Ceyda", kız ilerde anne olduğu zaman eğer illa ki annesinin adını vermek isterse bebeğine, onun adı da "Beyza". Bu tip isimler verilirken, en az üç harfin aynı olması şartı esas alınır. Ama yüzlerce isim varken, en az 3 kuşak boyunca, karıştırılmaya çok müsait 2 isim arasında gidip gelmek niye? Niye daha yaratıcı olmayı seçmiyoruz? Ayrıca mutlu ailenin olmanın şartı isimlerin benzer olmasından geçmiyor ki. Anne- baba olmanın DNA gibi daha kesin kanıtları varken niye bu kısır döngü?

Bebek doğduğu zaman ilerde nasıl bir insan olacağını elbette bilemezsiniz ama en azından fiziksel özelliklerini tahmin edebilirsiniz. Mesela kızınızın ilerde kompleksli, sürekli mutsuz, başarısız hatta habis bir insan olacağını bilseniz adını Feyza koymazsınız (anlamı başarılı, refah içinde, mutlu) Ama kızınızın ten rengini tahmin edebilirsiniz. Eğer ailenizde Norveçli biri yoksa ve genlerinizde siyahlığa yakın bir esmerlik varsa hele ki çocuk doğduğunda ilerde beyaz tenli olmayacağının sinyallerini verdiyse, o kızın adını Karbeyaz koymak biraz fantezi gibi geliyor bana. Bir de tahminlerle hesaplanamayacak isimler vardır. Ya tutarsa diye koyarsanız. Ama yine de iddialı olmamak gerekir. Çocuğun, o iddialı ismi doğru taşıyıp taşımayacağı muammadır. Bir de moda isimler vardır. Dönem dönem aynı isimlerden oluşan ordular ortaya çıkar. 1986- 87 doğumlu kızların yarısını adı Gizem'dir. 2005- 06 doğumlu yüzlerce Baran tanıyabilirsiniz. 1979- 80 Merve'ler ve Ceren'ler arasında paylaşılmıştır. Bir kızın 2004- 05 doğumlu olduğunu adının Bahar olmasından anlayabilirsiniz. 1984 Melis'lerin yılı olmuştur. Bahar ismi tahmin edeceğimiz gibi Asmalı Konak'tan yadigarıdır. Dizilerden yadigar isimler konusu başlı başına bir konu. O yüzden onu daha sonra sündürelim bence...

Bu konu daha çok uzayabilir ve uzatılabilir. Ama esas olan bebeklere, güzel anlamlı fakat iddiasız, onları hayatta zorlamayacak ve onlara mutluluk getirecek isimlerle hayat vermektir. Herkese, isimleriyle yaşayacakları ve isimlerini başka yaşantıları da en güzel şekilde taşıyacakları mutlu hayatlar diliyorum.

Tel & Fax : 0242 325 07 05
Cep: 0541 760 07 08 - 0533 503 12 85

Apdullah Sevimçok
Kerim Üre

Yeni Mah. 2430 Sk. Yusuf Çelik Apt. No: 7/3
Kepez / Antalya

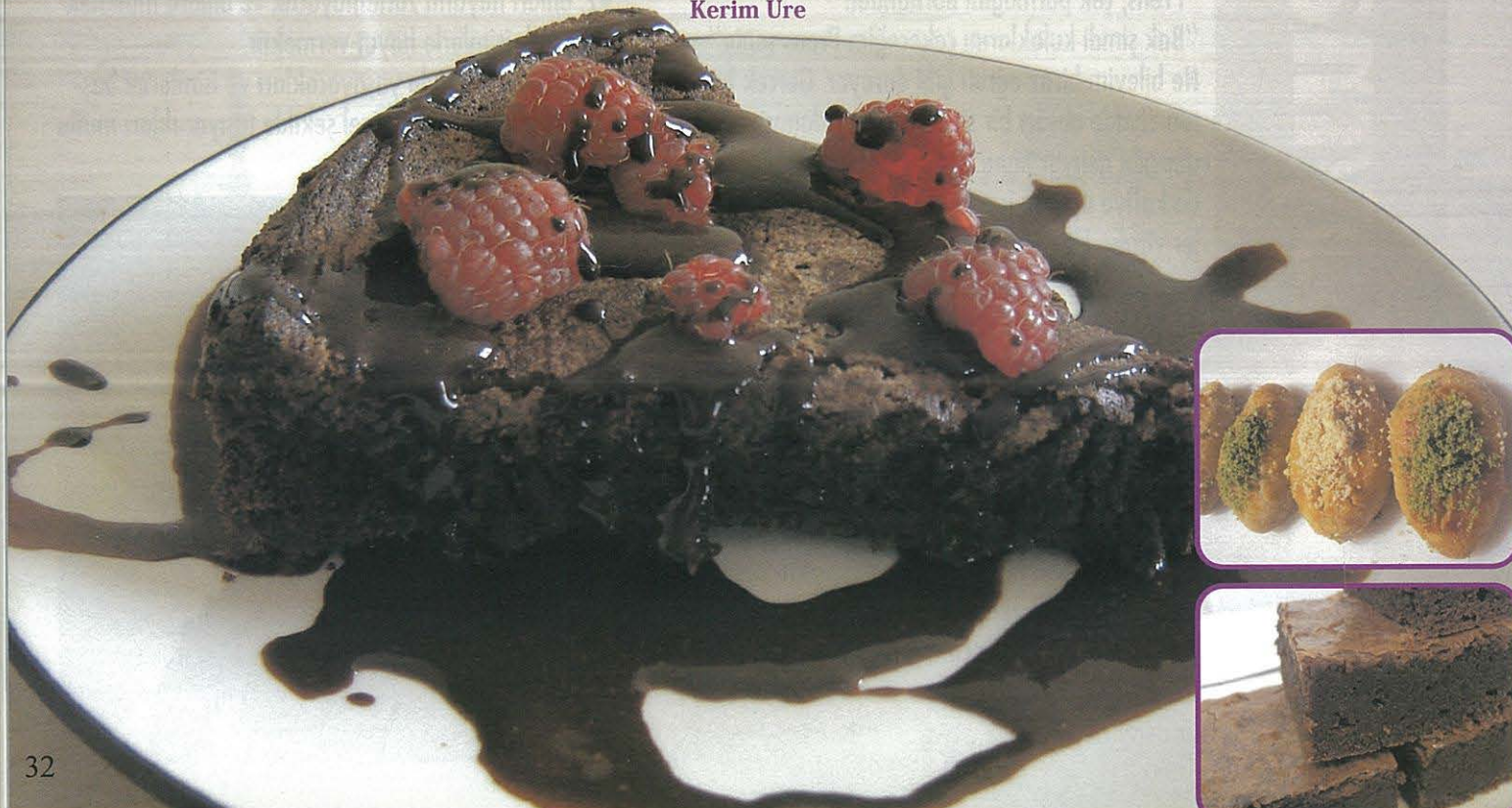
Sığındı Pastanesi

Kuruluş: 1989

Tel & Fax : 0242 325 22 81
Cep: 0541 760 07 08 - 0533 503 12 85

"Geçmişten günümüze damağınızdaki tat"
Kerim Üre

Yeni Mah. Yeşilirmak Cad. Yetkin Apt. No: 103
Kepez / Antalya

ÇETMİ'DEN HABERLER

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Fadime DERE (Çetmi'de)

Ümmü AKCAN (Çetmi'de)

Ayşe AYVAT (Gök kerim Mustafa'nın Eşi)

Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Şahin KOCAMAN (09.02.1978-21.04.2012)

Ali ŞEVİK (15.03.1940-07.05.2012)

Mehmet KARADENİZ (12.06.1930 -
30.05.2012)

Yusuf AKCAN (1955-2012)

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Recep COŞKUN'un Oğlu Gökhan COŞKUN

Azim DEMİRENK'in kızı Ayşe ile evlendi.

(Merhum) İsmail DERE'nin oğlu Ahmet DERE
Abdurrahman UÇAR'ın Kızı Fatimana ile ev-
lendi.

Hüseyin ERTEK'in oğlu İbrahim ERTEK

Fahri DEMİRENK'in kızı Merve ile evlendi.

Mustafa BOZ'un oğlu Hasan Hüseyin BOZ

Hüseyin KORKMAZ'ın kızı Serpil ile evlendi.

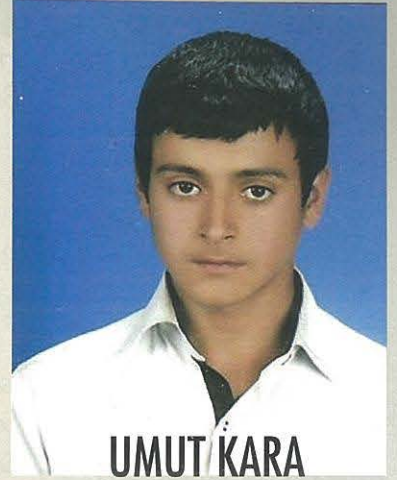
Mehum Hsan BAYRAM'ın kızı Hatice

Başyayla'dan Vahdet TATAR ile evlendi.

Merhum Ali AKBAY'ın Oğlu Yüksel

Ebe Zeynep ESRE ile Nişanlandı.

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat eden-
lerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize
ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

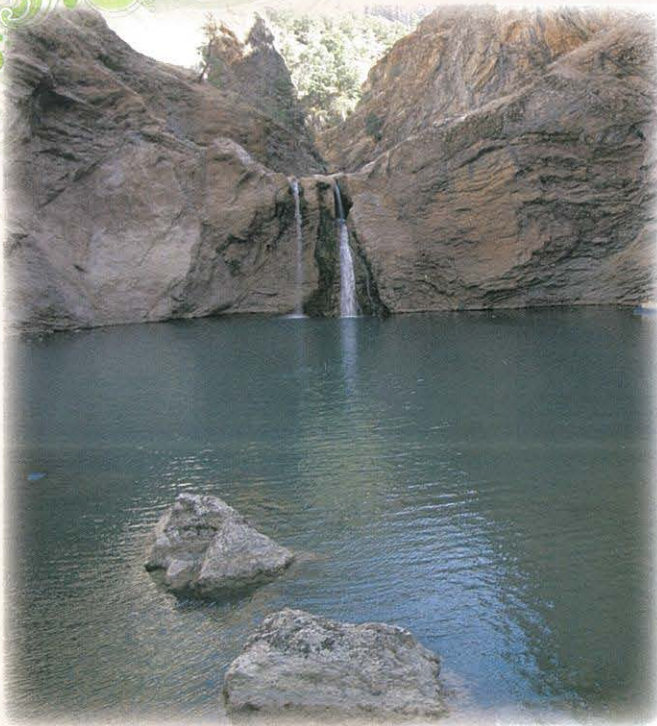

UMUT KARA

Umut Kara 17-01-2012 tarihinde
motor kazası sonucu vefat etmiştir.
Umut Kara Gocalı Mehmet'in kızı Emine'nin
oğludur. Geride kalanlara Allah sabırlar versin
ailesi İzmir'in Kemalpaşa ilçesinin Aşağı Yen-
miş köyünde oturmaktadır.

18. Çetmililer Günü
20 Ağustos 2012
Tarihinde Bayramın 2. Günü
Çetmi'de Yapılacaktır
Bütün Hemserilerimiz Davetlidir

Mustafa Yıldızdoğan Konseri

**Çetmililer Eğitim Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı**

**Çetmi
Belediyesi**

**Niğmetullah
Uçar**

Yusuf Akçan

Elli dört yıl önce dünyaya geldi
Çetmi'de doğmuştur Kölenin Yusuf
Hayat bazen çirkin bazen güzeldi
Bir yol tutturmuştur Kölenin Yusuf

İlkokuldan sonra çetmi'den çıktı
Pastahanelerde çiraklık yaptı
Baklavacı oldu ustalık kaptı
Hayaller kurmuştur Kölenin Yusuf

İsaoğlu diye marka olmuştu
Satışlar iyiydi para bulmuştu
Sonra kafasında fikir oluştu
Düşünüp durmuştur Kölenin Yusuf

Bir dükkân açmıştı adı hırdavat
Meslek değişmedi yine inşaat
Normal devam edip giderken hayat
Kuran okumuştur Kölenin Yusuf

Yeni bir eş buldu karısı varken
Çok huzursuz oldu huzur ararken
Mutlu olmak için kafa yorarken
Sorun doğurmuştur Kölenin Yusuf

İlk evliliğinden dört çocuğu var
İkinci eşinden bir kızı doğar
Evinde, işinde mutluluk arar
Biraz yorulmuştur Kölenin Yusuf

Antalya sütçüler dükkânının yeri
Orada geçirdi bütün günleri
Şaşırttı sonradan tüm görenleri
Hayrete sokmuştur Kölenin Yusuf

Altı sene önce dürüst esnafken
Onu tanıyanlar iyidir derken
Monoton şekilde günler geçerken
Huzursuz olmuştur Kölenin Yusuf

On üç yaşındaki bir kız çocuğu
Dükkanında çalıştı oldu korktuğu
Başladı yaşarken huzursuzluğu
Şüpheli olmuştur Kölenin Yusuf

Mahkemeye gitti sinir gerildi
Yirmi dört senelik ceza verildi
Her zaman dik duran başı eğildi
Çok konuşulmuştur Kölenin Yusuf

Yusuf Akçan

Kuranı okumuş günlüğü yazmış
Banyoya giderek yunmuş yıkanmış
Sonrada kendini pervaza asmış
Dilden kurtulmuştur Kölenin Yusuf

İnsanda emanet bulunuyor can
Onu korumakla görevli insan
Pijaması olmuş can alan organ
Sıkıp boğulmuştur Kölenin Yusuf

Gazeteler böyle haber geçmiştir
Savcılar, adli tıp incelemiştir
Olay bu şekilde gerçekleşmiştir
Teste tutulmuştur Kölenin Yusuf

Medya haber yapsa inanır duyan
Olayın aslını araştırmadan
Doğru mu yanlış mı bilemez insan
Suçlu bulunmuştur Kölenin Yusuf

Belki birileri gerçeği saklar
Belki vicdan yanar onu da aklar
Allah huzurunda verilir haklar
Mevla'yı bulmuştur Kölenin Yusuf

Çetmi'ye gitmiştir cansız bedeni
Kefeni giymiştir yıkanan teni
On mayıs akşamı oldu töreni
Mezara konmuştur Kölenin Yusuf

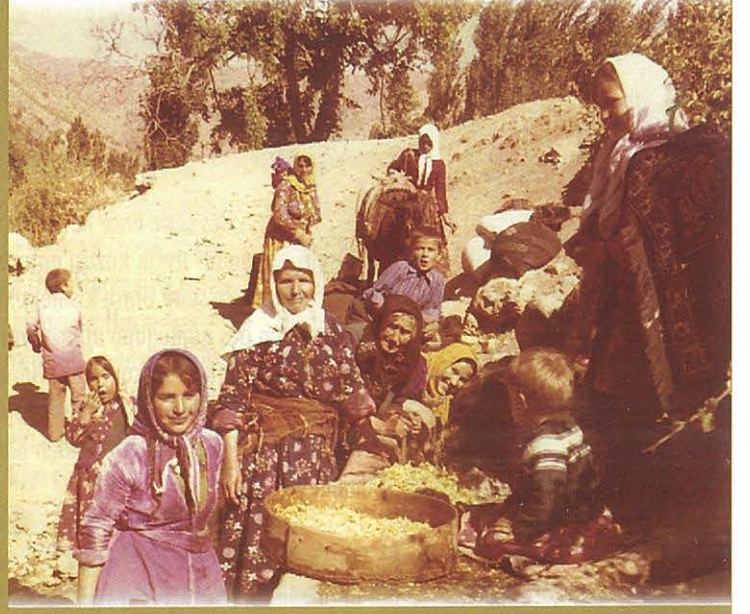
Kalp, şeker, tansiyon hastası idi
Yaşarken dünyada bir uğraş verdi
Elli dört yaşında toprağa girdi
Çile doldurmuştur Kölenin Yusuf

Fotoğraflar
(Recep)
Mehmet
Bayram'dan
Alınmıştır

Bir Zamanlar

Mehmet Bayram - Mehmet Vural - Mehmet Yıldırım

Kadı Müslüme degirmen önünde buğday yıkarken - 28/07/1974

Sevgiyi ve geleceği...

Aşımızı, ekmeğimizi, soframızı...

Hüznümüzü, acımızı...

*Yalnızlığımızı paylaştığımız; Birlik ve beraberliğimizi kardeşlik ve dostluğumuzu
en sıcak şekilde hissedeceğimiz Ramazan-ı Şerifiniz ve Bayramınız mübarek olsun...*

Uncalı Cad. Molla Yusuf Mah. No: 28/A
Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı / ANTALYA

Tel: 0 242 227 76 56
GSM: 0 533 430 58 32

UMRE ZİYARETİ VE SUUDİ ARABİSTAN İZLENİMLERİ

Dr. Ali Özel

Umre Ziyareti

Beş sene önce hacca gitmeye niyetlenmiştim. Araya bir trafik kazası girince ertelendikçe ertelendi. Bu sene Umre kısmet oldu. 14 Mart'tan itibaren on beş günlüğüne umre ziyaretine gittik. Uçağımız Antalya'dan kalkacak. Nihayet beklenen gün geldi ve katile hava alanında toparladık. Katilemiz 80 kişi. Gecenin saat üçünden itibaren hava alanındayız

Nihayet uçağımızın kalkmasına az bir zaman kala ihrama gireceğimiz duyuruldu, hâlbuki onca zaman bomboş oturduk. İhram, hac ve umrenin olmazsa olmazı. İki parçadan oluşan beyaz havlu veya bezden oluşan bir örtünme şekli. Kendine has kuralları yasakları ve cezaları, duaları var insanı mesuliyet altına sokar.

Bilindiği üzere ihram renksiz, dikişsiz kokusuz beyazlığından başka hiçbir özelliği olmayan bir giyim türü. Tüm özelliği ahret hayatını hatırlatıp bizleri O hayata tedbir almamaya zorlaması. İhramda, senlik beylik yok olur. Anamızdan doğduğumuz gibiyiz. Ağalık beylik paşalık zenginlik servet mal mülk milliyet cinsiyet farkı kalmaz. Artık ne övünecek, nede güvenip dayanacak dağlar yok artık Tek ortak noktamız iki parça beze sarınmış olmak ve bütün varlığımız da yine o iki parça bez. Artık işimiz gerçek manada Allahın rahmetine, yüce Peygamberimizin şefaatine kalmış

Manevi değeri ve öğretileri çok fazla olan ihrama girme işine uçağın kalkmasına az kala başlamıştık. Bunun için halı büyüklüğünde bir yer çevirmişler. O daracık yere doluştuk. Sıkışıklıktan ihramın ne duaları hatırlandı nede usul ve erkânı. İhram namazını da itiş kakış kılabilirdik Oysa diyanet teşkilatımız ihramlarımızı daha ferah bir ortamda usulüne uygun giyindire bilirdi. Neyse, Allah kabul etsin deyip uçağa bindik

Uçak yolculuğumuz pürüzsüz başladı. İhrama girme niyetini de uçakta yaptık. Aslında niyet gönülden ve kalpten sökün eden bir duygu ve istektir. Uçakta dualar edildi, salavatlar getirildi, daha çok ihramlı iken okunan LEBBEYK duası defalarca tekrarlandı, kuran okundu yanık ilahiler söylendi, görevlilerimiz bu yönüyle ellerinden geleni yapıp yolculuğumuzu ferahlattılar

Üç saatlik bir yolculuktan sonra Cidde hava alanına indik. Fakat ben ve arkadaşlar şaşır-dık. Koskoca Suudi krallığına yakışır bir alan değildi. Her halde krallığın şanına yakışır uluslararası hava alanları olsa gerek. Dünyanın dört bir yanından in-

sanlar Umre niyeti ile oraya akın etmişler. Herkes eşyalarını yitirmeme ve gümrükten geçme derdinde

Onca uzun yolculuklardan sonra, insanların tabii ihtiyaçlarını gidermeleri normal hakları. Orada ki bir görevliye tuvalet sorduk. Görevlilerin hemen tümü asık suratlı. Bu asık suratlılık gezdiğimiz her yerde hâkim özellikleriydi. Peygamberimizin: güler yüz sadakadır hadisini henüz duymamış olmalılar. Neyse, tuvalet sorduğumuz kişi kafasıyla bir yön işaret etti, baktık o yönde upuzun bir kuyruk var. O uzun kuyruğu sabır ve sıkıntı ile bekledik. Sonuçta sıra bana da geldi. Binlerce yolcunun her an inip kalktığı alanda üç tane tuvalet kabini var, onun da biri bozuk, birisinin de taharet musluğu arızalı olduğundan rağbet görmüyor. Bu tür işlere yerel yöneticilerimi bakar bilmiyoruz, amma Mekke ve Medine'nin bulunduğu bir ülkeye asla yakışmıyor ve ayıplanıyor. Hâlbuki öylesine işlek bir yere dizi tuvalet kabinin yanında, duş kabinleri de yaptırılmalıydı. Hatta rahatça abdest alıp namaz kılınacak bir mekân oluşturmak çok masraflı mıdır ki insanlar aralarda namazlarını eda etmeye çalışıyor. Peygamberimizin temizlik imandandır öğüdünü oralarda pek duyan yok demiştim. ,neyse Gümrük işlerimizi bitirdikten sonra kalabalıktan sıyrılıp otobüsle Mekke ye yollandık

Arap yarımadasının coğrafyası çok değişik, yol boyunca yeşillik ormanlık çalılık makilik gibi alanları hiç göremiyoruz, yalnız peş peşe gelen irili ufaklı tepelikler var. Bu tepelikler döküntülü, bayır taşı görünümlü taş yığınları. Bu tepeliklerin arasında kıvrılarak uzayıp giden koyaklar, vadiler var. Yol yakınlarında görünen yerleşim birimleri de pek iç açıcı değil gibi. Hava alanı yönünden, bizlerden, en az otuz kırk sene geride olduğu kesindir. Amma yerleşim birimleri bakımından ne kadar farklıız anlayamadık

Bir yandan yolu izlerken, bir yandan da beş vakit namazda huzuruna döndüğümüz Kâbe'yi görececek olmanın heyecanı sevinci huzuru ya da huzursuzluğu tüm benliğimi sarıp sarmaladı Bu arada Kâbe ye ait bilgilerim de aklımda tazeleniverdi.

Hız Adem Cennetten çıkarıldıktan sonra yeryüzünün neresine indirildiği kesin olarak bilinmemektedir. Çoğunlukla Hindistan tarafında Seylan bölgesine indirildiği sanılmaktadır. Yeryüzüne inen Hz. Adem, Nereye ya da ne yöne secde edeceği husu-

sunda Mevla ya niyazda bulunur. Allah Züm-rütten veya yakuttan bir sembol Kâbe gönderir. Fakat Kâbe yazılanlara göre, Şimdiki bulunduğ yere indirilir. Meleklerin rehberliğinde HZ. Adem Kâbe ile buluşur. Yine meleklerin tarifi ile Hz. Adem ilk yeryüzü Kâbe sine tavaf etmeyi öğrenir.

Bilahare Adem meleklerin yardımı ile yeniden bir Kabe inşa edilir ve cennetten getirilen süt beyazı bir taş, Kabe'yi tavafta başlangıç noktasını belirlemek için Kabe'nin bir köşesine konur. Bu taş ta o zamanlardan beri değerinden hiçbir şey kaybetmemiş. Git tikçe değerlenmiş HACER-İ ES-VED (siyah taş) adıyla her an ünlenip, kıymetlenmiş

HZ. Adem den, Nuh tufanına kadar kutsiyetini muhafaza eden Kâbe'yi insanlar tarafından tavaf edile gelmiş. Nuh tufanı olacağı zaman Allahın emri ile tufandan korunması için Hacer-i Esvet suların ulaşamayacağı, meleklerce, bir dağın zirvesine taşınarak orada muhafaza edilmiş

Aradan bilinmeyen bir zaman dilimi geçtikten sonra Allah HZ. İbrahim'e Kâbe'yi inşa etmesini emreder. Fakat pek çok zaman geçtiği için Kâbe'nin yeri tamamen kaybolmuş. Allah Kâbe'nin biçimindeki bir bulut kümesi ile Hz İbrahim e yol gösterir. Kâbe'nin planını da Allah'ın gücüne uygun olarak, Peygamberimizin Medine ye geçerken, müşriklerin şerrinden korunması için gizlendiği mağaranın önünü ağları ile örün örümcekler tarafından çizildiği söylenmektedir. İşte Kâbe'nin planı akılların kavrayamayacağı böyle bir planla çizilmiş. HZ. İbrahim ile oğulcuğu HZ. İsmail Kâbe'yi inşa ederler. İnşa sırasında gelen vahiyle Tufanda muhafaza altına alınan Hacer-i Esvet getirilerek yine Kâbe'nin bir köşesine şimdiki yerine konur. Kâbe'nin inşası sırasında HZ. İbrahim in iskele olarak kullandığı taş ayak izleri nakşolur. O taş şimdi Kâbe'nin yanı başında ayrı bir kutsiyet ve hürmetle ziyaret edilir ve İbrahim makamı olarak bilinir.

Sonraki zamanlarda Kâbe gerek tabii afetlerle gerekse düşmanlık, kindarlık duyguları defalarca yıkılmış ve yeniden yapılmış şimdiki hali on yedinci yüz yılda Osmanlı devletimizin yaptığı şekliymiş

HZ. Adem ve Kâbe ile ilgili yazılanlar, binlerce yıldır süre gelen tevatürlerdir. Her kitap ayrı bilgi veriyor. Ayet ve Hadislerde verilen kısa bilgiler haricidekiler sade-

ce derleme ve hatta uydurma olsa gerek. İşin aslını Allah'tan başka kimse bilmiyor. Asla da bilemeyecek ve Kuran ve Hadislerdeki kısa ve muğlak bilgilerle yetineceğiz

HZ. Ademin indirildiği yer sanılan Hindistan gibi verimli mümbit topraklardan Mekke gibi gayet kurak ve çorak bölgeye getirilmesi bir sır ise, HZ. Hacer i ve çocuğunu, çok verimli toprakları ve Hacer hanımın memleketi olan mısırdan koparılıp kuş uçmaz kervan geçmez, kup kurak bir vadiliğe getiren hikmet ne ola ki. HZ. İbrahim e bu emrin verilmiş sebebinin kim çözecek acaba

Saat dört gibi Mekke ye geldik ve acele Rama'da oteline yerleştik. Rama'da otel Kâbe ye beş altı yüz metre kadar Kâbe'nin dört tarafı gibi orası da oteller bölgesi. Hazırlanıp Kâbe'ye yürüdük, ortalık insan kaynıyor. Kâbe'nin Abdülaziz kapısı önünde topluca tavaf namazımızı kıldık. Şimdi sıra kapının ö bir tarafındaki Kâbe'yi görmeye geldi. Heyecan merak ve arzunun doruğundayız, Kâbe'yi ve tavaf edilen alanı görünce dizlerimin bağı çözüldü, kalbimin debisi arttı, çarpıntısı çoğaldı, göğsümü iyce doldurdu ve nefes alamaz gibi oldum, gözlerim buğulaştı, gönlümüze ve kalbimize sığmayan duygular, hisler gözyaşlarına dönüşüp bir rahmet işareti olarak göz pınarlarımdan süzülüp gitti

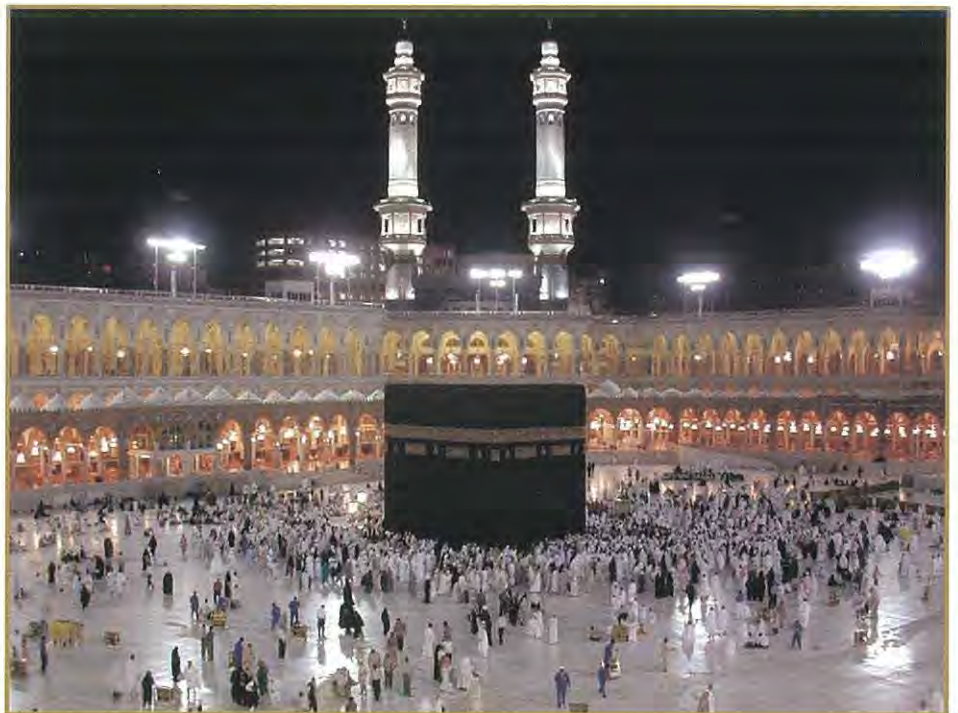
Ve Hacer-ül Esvet hizasında tavafa başlayarak, kalabalığa karışıp dönmeye başladık. Fakat bu dönüş başka dönüş. Bu dönüş binlerce insanın tevhitte birlik ve beraberlik dönüşüdür, birlik beraber-

lik ve yaradan a ulaşma dönüşüdür. Bu dönüş Yaradan'ın kanunları gereği arzin ve arşın dönüşüdür. Bu dönüş elektronların akıl almaz bir hızla çekirdek etrafında ki dönüşü, milyonlarca yıldız barındıran galaksilerin merkezleri etrafındaki dönüşü, yıldızların, bağlı olduğu galaksinin etrafındaki dönüşü, gezegenlerin, bağlı olduğu yıldız etrafındaki dönüşü, uyduların gezegen etrafındaki dönüşleri gibidir ve asla bir tesadüf değilse, Kâbe etrafındaki dönüşlerimiz de bir tesadüf değildir. Görünmez bir güçle Kâbe bizi kendine çekip çeviriyor.

Şimdi Orada dönenlerin bir tek gayesi var, Kâbe ye en yakın olmak. Ona dokunmak el sürebilmek, mümkünse Onu defalarca kucaklamak. İnsan bu arzu ile yanıp tutuşuyor. Bereket Kâbe'nin üzeri siyah bir örtü ile örtülmüş, yoksa O nur yumağı gözlerimizi kamaştırır ve Onu doyasıya seyredeemedik

Dediğim gibi, orada dönen binlerce insanın, o andaki tek gayesi Kâbe ye dokunup Ona yakın alabilmek. Kâbe ye yaklaşma, dokunma da o kadar kolay değil. İnsanlar çemberi daraltarak. İtiş kakışla Ona ulaşma çabasında. Ona dokunmanın feyzi ve bereketinin peşinde. İnsanlar Kâbe'ye varmışken, Allah a yakın olmanın mutluluğunu tatmak istiyor

Bu yoğun duygu ve düşüncelerle Tavafı bitirdik, Tavaf namazlarımızı kılip, zem zem içtik İnsan ilk Tavafı pek anlamıyor, işin hazzını yeterince tadamıyor. Bilahare Mekke de kaldığımız yedi gün zarfında defalarca tavaf yaptıksa da yinede işin sırrını kavramak

mümkün olmadı ve sanırım olmayacaktır.

Sonra Say yapmaya geçtik. Ben Safa ile Merve'yi Kâbe den ayrı bir yerde sanırdım. Oysa Oralar Mescit-i Haramın içinde bir bölüm. Tavaf alanından say alanına beş on basamak merdivenle geçiliyor. Say alanının her yanı mermer kemerler ve sütunlarla tezyine edilmiş çok güzel bir görünümü var. Safa ve Merve de öyle bildiğimiz mana da tepe değil. Dört yüz metre kadar bir düzlüğün iki ucunda çok hafif iki yükselti

Bilindiği gibi Hz. İbrahim tarafından O ıssız bölgeye bırakılan Hz. Hacer aklık ve susuzluktan bunalan çocuğuna içecek ve yiyecek bulmak, oralarda birilerini görebilmek için O tepelikler arasında koşmuş durmuş. Sevgili Peygamberimiz de bazı toplanmaları ve konuşmalarını Safa ile Merve tepeliklerinde yaparmış. İşte Say merasimi bunların hatırına yapılıyormuş. Say iki tepelik arasında yedi defa gidip gelmekle yapılıyor Manası da çalışmak didinmek emek vermek demekmiş. Gerek Tavaf'ın gerekse say'ın kendilerine has çeşitli duaları davar, yeri geldikçe o dualar okunuyor.

Sonraki günlerde Mescidi Haramın gezmedik yerini bırakmadık her tarafında namaz kıldık. Osmanlılar Tavaf alanı etrafını bir uçtan bir uca Revaklarla çevirmişler. Burası son derece güzel ve gösterişli. Daha sonra krallık idareleri bizim revaklarımız üzerine iki kat daha çıkmış. Üs kattan Kâbe'ye bakıldığı zaman çukurdaymış gibi gözüküyor. Bu görünüş ise, biz Müslümanların ağırmıza gidiyor. Bu yapılanmaların namaz kılınan sahaların genişlemesi için yapıldığından hoş karşılanması gerekiyor diyelim. Oysa Kâbe'nin ya da Mescidi Haramın dört yanını gök delen oteller bir kâbus gibi çevirip, ablukaya alıp resmen kuşatmışlar. Kral hazretlerinin sarayı bile Mescidin hemen dibine kurulmuş ve Kutsal mekânı bir kartal pençesi gibi sarmalamış. Allah'ın evine tepeden bakmanın başka bir zevkimi var acaba? Biz de bir şeye tepeden bakmak onu küçümsemek anlamına gelir. Kral hazretlerini böyle bir bakıştan şiddetle tenzih ederiz; ne niyetle baktığını da Yüce Allah'ın sonsuz bilgisi ne arz ederiz.

Mescidi Haramın Abdülaziz kapısı tarafında bulunan oteller, sanırım Altmış yetmiş katlı falan. Saat kulesinin bulunduğu gök delende kalanlar, biz Kâbe'yi her zaman görüyoruz, ayağımızın dibinde gibiydi diye

övünüp seviniyorlardı. KABE'Yİ ayağının dibinde gibi görmek, dinde sahtekârlıktır, ayıptır ve günahıdır. O tipler toplumda dindarlıklarından kendilerini konduracak. Yer bulamayan mide bulandıranlardır. Bence asıl Sorumlular ise Mescidi Haramı o gök delenlerin ayaklarının altına itenlerdir. Allah ve Kâbe inancı ile Kuranımızın ifade ettiği üzere, dünya sevgisi ya da para hırsı arasında, ilgililerin bir denge kurlmaları gerekir diyorum. Benim fikrim yerel yöneticilerin Kabe'yi ve çevresini bir rant aracı haline getirmemeleri yönündedir. Orası da Medine deki Mescidi Nebevinin Çevresi gibi olsa çok daha güzel olmaz mıydı? Peygamber mescidinin etrafı çok ferahtı.

Birde Kâbe diyarına ayak bastığımız andan beri bütün görevliler asık suratlıydılar. Güler yüzlülüğün misafirlere bir ikram, bir sadaka olduğu övgüsü oralarda hiç duyulmamış. Haydi, güler yüzden vazgeçtik diyelim, Kâbe de görevlilerin tek hitap şekli haydi yallah şeklinde. Bizim dilimizde haydi yal demek defol git demek. Bir manası daha var ama yazmaya sıkılıyorum. Her gün binlerce kişilerle karşılaşan o görevliler biraz eğitilip yontulsalar daha iyi olacak herhalde.

Kâbe'yi sıkboğaz eden gökdelen otellerin altları olduğu gibi alışveriş merkezleri. Oralarda ticaretin dürüst yapılmadığını gördük, Efendim bu ticarettir, isteyen malını istediğine satar prensibi oralar için geçerli olmaz. Oralar Kuranımızda EMIN bölgeler ilan edilmiştir. Orası başka yerlere benzetilmemeli. Kâbe'nin ve Hz. Peygamber mescidinin hemen yanı başında hileli ticaret yapmak, asırlar öncesi cahiliye dönemine dönüş demektir. Ziyaretçilerin Mekke ve Medine de fazla alışveriş yapmaları satıcılardan çok, O şehirlere olan güvenlerinden, sevgiden ileri gelir.

Bizi götüren tur şirketi Hudeybiye Antlaşmasının yapıldığı yere götürdü. Peygamberimiz, bu antlaşma da, olağan üstü zekâsını en üst seviyede kullanmıştı Oradaki üst düzey arkadaşları bile antlaşmanın bu önemini kavrayamamışlar, aralarında dargınlıklar hatta kırıngınlıklar bile olmuştu. Hâlbuki Hudeybiye antlaşması siyasi, dini ve sosyolojik yönden İslam'ın bir dönüm noktasıydı. O antlaşmadan sonraki gelişmeleri burada da yazmanın bir anlamı yoktur, herkes bağlı olduğu inancın tarihi gelişimini bilse çok daha iyi olur.

İşi uzattık, sonuçta Hudeybiye gidildi ve Tam bir hayal kırıklığı. Hz. Peygam-

berimizi hatırlatan hiçbir şey yoktu. Ve ortalık pislik içindeydi. O küçük mescide de pislikten girilmiyordu, imam olduğu sanılan saç sakalı boyunu aşmış kişide kir pas içindeydi. Beşer onar deveyi bir araya getirip etraflarını çitle çevirmişler, deve çiftliği olmuş, bizlere gösterdiler. Anladığım kadarıyla KURANIMIZIN Mescitlerimi temiz tutunuz emrini anlamak oralarda pek kimsenin işine gelmiyor. Bu Arap kardeşlerimiz temizlikle ilgili PEYGAMBER sözlerine KURAN emirlerine neden uymuyorlar acaba. Oysa bizim memleketimizde Mescitlerimizin temizliği bizlerin namusumuz gibidir.

Mekke de iken umre programına uygun olarak Nurdağı ile Sevr dağlarına da götürdüler. Bilindiği gibi Efendimize Kuranın ilk beş ayeti Nur dağında bulunan Hira mağarasında inmişti. Bu dağın eteği yerleşim merkezi olmuş, dağ arkada görülüyor. Nurdağı da, Sevr dağı gibi çalılık, makilik ormanlık ve de ot biten bir yer değil. Cam gibi parlayan ve zımpara taşını andıran bir yapısı var. Oralara çıkışa ne ayakkabı dayanır nede ayak. İnsan buralardaki zorluğu görünce, Peygamberinin sevgisini daha bir yürekten duymaya başlıyor. Nur dağına ayak özlü olduğum için çıkamadım, aslında gruptan da çıkan olmadı.

Sevr dağı da zor bir dağ Kap kara, fakat ayna parlaklığında, güneşte kavulmaktan kayalar törpü gibi keskinleşmiş. Peygamberimizin (S. A.V.) Medine ye hicretten önceki ibret verici olaylara giremeyiz. Bu apayrı bir kitap yazmayı gerektirir. Fakat göç olayı ile ümmetine: önce tedbir sonra takdir emrini kendisi en üst seviyede uygulamış, bizlere unutulmaz dersler vermiştir. Önce yolculuklarda çok önemli olan yol arkadaşı olarak, güvenilir bulunduğu Hz. Ebu Bekir i seçmiş. Sonra o yolculuğun olmazsa olmazı bineğin tedarikini sağlamış ve şehrin en tenha bir anında yola çıkmış. Fakat alışılmış Medine yoluna gitmemiş. Aksi yöne gitmiş. Bu yolculukta Müslüman bile olmayan, fakat bölgenin coğrafyasını çok iyi bilen, 8 günlük Medine yolculuğunu, dağ bayır, dere tepe ve vadiler aşarak, gizli yerlerden geçirek 13 günde Küba köyüne ulaştıracak rehberi de temin etmiş. Takip edileceklerini çok iyi bildikleri için, O zorlu Sevr dağına tırmanıp mağaraya sığınmış. Fakat deve izlerinin de silinmesi gerek. Onun içinde yoldan koyun sürüleri geçirilerek izler kaybedilmeye çalışılmış Ma-

ğarada yaşanan olayları kulaktan kulağa hepimiz biliyoruz

Görüldüğü üzere EFENDİMİZ, Ben Allahın Peygamberiyim, beni korur deyip ve cumburlop yola çıkıp kâfirlerin tuzağına düşmemiş. En ileri bir stratejik düşünce ile olabilecek her tedbiri aldıktan sonra Sıkışıp kaldıkları mağarada Hz. Ebubekir e: korkma Allah bizimle beraberdir deme hakkını elde etmiş

Peygamberimizin doğduğu evdeyiz. Burası Kâbe'nin hemen kuzeyinde. Ev Efendimize dedesi Abdülmuttalip ten intikal etmiş. Zaman içinde defalarca onarılıp tamir görmüş ve çeşitli maksatlarla kullanılmış. Kanuni Süleyman esaslı bir şekilde yenileyip tekrar ev haline getirmiş. En son olarak da krallık sil baştan yapıp şehir kütüphanesi dönüştürmüş. Diğer yerde de olduğu gibi orada da yoğun kalabalık var. Evin küçük balkonunda görevliler lâubali tavırlarla bir yandan çay içerken, bir yandan da ziyaretçileri horlamak için çalışıyorlardı.

Evin yanı başında zemzem sebili var Memleketlerine götürmek için her an Zemzem alıcılarla dolup taşıyor. Çok sıra beklemek lazım Kâbe'de içmek içinse Mescit-i Haramın içinde pek çok Zemzem içme istasyonları oluşturulmuş.

Kâbe'de kimse kimseyi yabancılamıyor. ,Oradaki insanları sanki önceden de tanıyormuşsunuz gibi. Çat patta olsa tanışıklarımız da oluyor. Onlarca ayrı milletten ve dilden insan nasıl oluyor da aniden aynı dilde birleşiyor. Tavaf anında her milletten Tel biye de salavatlarda çeşitli zikir ve dualarda aynı kelimeleri kullanıyoruz. Aynı şehirden imişiz gibi. Allah'ın büyüklüğünü ve tevhit gücünü bir kere daha düşünmek gerekiyor.

Bir seferinde kendime oturacak yer ararken, bir delikanlı sıkışarak bana yer açtı Böyle anlarda hep biri birimize nereli olduğumuzu sorarız. Bende sordum. Dediği kelimeleri bir türlü anlamadım. Cebinden bir harita çıkarıp gösterdi, Maldiv adalarındanmış. Coğrafya bilgilerimden orayı hatırladım. Orası Güney Doğu Asya da bin kadar adadan oluşan üç yüz bin kilometre alanlı ve üç yüz bin nüfuslu dünyanın en fakir ülkelerinden bir yerd. Benim Türk olduğumu öğrenince elimi tutup uzun zaman bırakmadı.

Bir seferinde de yine yer ararken iki kişi aralarında sıkışıp bana yer açtılar Türk e benzemiyorlardı ama Türkçe ko-

nuşuyorlardı. İkisi de Malezyalıymış ve diplomatmışlar. Birisi Japonya ya yerleşmiş. İkisi de Ülkemiz de görev yapmışlar biri Halen görevdeymiş. Devlet protokolü ile mi geldiniz diye sordum. İkisi de yıllık izinlerini kullanmaktaymış. Umreye geldiklerinden kimsenin haberi yokmuş. Bana dedikleri: sizde yöneticileriniz hac ve Umreye gittiklerini, tüm basın kuruluşlarını reklam olarak kullanırlar. Bizde ise bu tür dini hareketleri reklam etmek çok ayıp dediler. Böylece yabancıların dilinden de Bizimkilerin neme nem Müslüman olduklarını bir kere daha anlamış oluyoruz.

Yedi günlük Mekke süremiz doldu Medine ye gideceğiz. Mekke den akşam saat dokuz gibi otobüsle yola koyulduk. Yolculuğumuz dört bucuk beş saat sürermiş. Daha Mekke'den çıkmıştık ki otobüsün sağ ön kapısının camı bir gürültü ile fırladı otobüs şiddetli bir sarsıntı geçirdi ise de çabuk toparladı yolumuza devam ettik. Ve yolculuğumuz sıkıcı değildi. Grup hocalarımız tekbirlerle salavat ilahi ve dualarla uykularımızı açtılar.

Medine ye yakın bir yerde mola verildi. Otobüs yolculuklarında mola anında herkes ihtiyaçlarını gidermek için koşuşur. Bizde öyle yaptık. Yüz metre kadar uzaktaki tuvalet sandığımız yere koşuşturduk. Amma nafile, tuvalete girip rahatlamamın bir imkânı yok. Paçalarımızı iyice sıvayıp rahatlamamın çaresine baktık. Yazıyı okuyan arkadaşlarımız işi abarttığını sanırlar, gidenler bilir. Tuvaletler pislik içinde ayak basacak yer yok.

Krallık çok güzel yollar yapmış, tuvaletler o güzelim yola nazar boncuğu görevini yapmış gibidir ve hiç yakışmamıştı. Ben Krallığın yerine olsam o sözde tesisin sahiplerini bölge yöneticilerini şiddetle cezalandırırdım. Koca bir Krallığın ülkesine nasıl öylesine bir pisliği yakıştırırlar. Ebedi İslam düşmanları (Siyonistler, Yahudiler, Hristiyan daha nice-leri oraları görüp de: işte Müslümanların temizlik anlayışı budur demezler mi) Bu insanlar YÜCE PEYGAMBERİMİZİN, temizlik yönündeki öğütlerini ve yaşantısını hiç galeye almamışlar, asırlar geçmesine rağmen aynı tas aynı hamam. Bu görüntüler milli kültürlerinin bir gereği ise, ona bir şey diyemeyiz. Çünkü milli kültürler milletlerin yaşamaları için olmazsa olmazlardır.

Bizim kimse ile bir alıp veremediğimiz yoktur ve hem niye olsun ki. Mekke ve Medine gibi iki dünya şehri,(biz Müslü-

manlar için hayati önem taşıyan.) biri birine bağlayan mükemmel bir oto yolun kıyısına bir yere İslami temsil ettiğini sandığımız krallığın ülkesindeki tuvalet rezaletini yazdım. Herkes biliyor ki krallık isterse O oto yolu altınla da kaplaya bilir. Ben diyorum ki onca zahmete hiç gerek yok, o yaldan geçenleri utandıran sorumluları eğitip sorumluluk yükleyin yeter. Bizim oralarla ilğimiz sadece gönül bağıdır. O yoldan bir kere geçtim, bir daha geçer miyim Allah bilir.

Sözü yine uzattık sabah saat dört gibi Medine ye vardık. Vardık amma ummadığımız bir sürpriz le karşılaştık, Medine buz gibiydi. Hepimiz titremeye başladık acele eşyalarımızı otele sokmaya çalıştık. Tabi ayazın arkasına gizlenen nezle hoş geldiniz bile demeden burunlarımıza sarıldı. Hepimiz sümük çekmeye başladık, orada yakamızı bırakmayan sümük şalesi, bizi ülkemize kadar takip etti.

Sabah ezanı vakti olduğu için hemen hazırlandık. Crom otel mescidi Nebevi ye dört yüz metre bile yoktu, fazla zorlanmadan mescide vardık, vardık amma mescit lebalep dolu, yarımız içerde yarılarımız dışarıda bir yerlere sıkıştık. Mescit alabildiğine görkemli, neresine baksanız orası bir başka. Gecenin ayazında mermer üzerinde namazlarımızı kırlarken, nezle dediğimiz meret iyice bağdaş kurup burunlarımızın derinliklerine yerleşti.

Mekke de bulunduğumuz sürede Kâbe'nin ateşi ile yanıp tutuştu. Medine de ise Peygamberimizin hasreti içimizi ateşlemeye başladı Yani EFENDİMİZİN mezarına yakın olmak, hemen oracıkta namaz kılabilmek sevdası bizi sardı. Namaz bitince, binlerce insan Peygamberimizin mezarının olduğu bölüme yöneldi. Ben ilk defa gittiğim için çok şaşırdım. Bir ara ayaklarım yerden kesildi, nefes alamaz oldum, kalabalık sıkıkça sıkı. Babasının tekerlerli arabasını süren bir genç beni arabanın yanına çekip, rahatlattı. Zaten kalabalıkta gurbumuz darmadağın olmuştu, bende bu ilk seferden hiçbir şey anlamamıştım. Sonraki günlerde Peygamberime yakın olmanın hazzını doyaysa tattım ve vaktimin çoğunu mescitte geçirdim.

Mescit hakkında teknik bilgi vermek çok zor, zaten o bilgiler de kitaplarda yazılı. Şu kadarını söyleyeyim ki Mescid-i Nebevinin kapalı alanı tam yüz dönüm. Bizim köyümüzde yüz dönümlük düz arazi yok. Bah-

çesi ile beraber namaz kılınan yerin toplam alanı ise dört yüz otuz beş dönüm. Herhalde bizim bir yayla salımızdan daha büyük olsa gerek. İşte bu muhteşem camiye seksen bir, muhteşem kapılarından insanlar günün, her saatinde akar durur. Hele Ranza ı-Muahhara ya yakın olabilmek için çoğu kez oralarda sabahladık.

Medine belediye başkanı imar işini iyi halletmiş. Mescidin etrafını yine yüksek oteller çevirmiş amma, onların haşmetini, semalara doğru fıskıran yüz on metre yüksekliğindeki minareler, o otellere fırsat vermeyip fiyakalarını çöpe atmış. Medine beldesi ve Mescit çok ferah. Dediğim gibi mescidi çevreleyen onca bina muhteşem eseri sıkboğaz etmemiş. Mescit Kâbe gibi, para hırsına sıkboğaz edilmemiş.

Bize göre Medine insana daha mülâyim ve daha cana yakındı. Adı üzerinde deha medeni bir halleri var. Demek Peygamberimizin Mekkelî putperest kâfirlerden kurtulup Medine ye hicret etmeleri boşuna değilmiş. Medinelilerin merhameti, İslam a olan yakın ilgileri EFENDİMİZİ oralara sürüklemiş.

Bilindiği üzere hicret sırasında peygamberimiz çok meşakkatli ve tehlikeli yolları kat ederek Medine ye varmıştı. Amma aralarında çok az bir mesafe olan, Küba köyünde konaklamayı yeğlemişti. Bu konaklamanın sebebi dinlenmekten ziyade Medine'nin Havasını koklayıp ona göre tedbir almak olsa gerekti. Medine'nin dini, siyasi ve sosyal hayatını daha yakından bilmeli, olabilecek başkaldırıları, isyanları suikast girişimlerine tedbirli olmalıydı. Çünkü MEDİNE DE Yahudiler çoğunlukta idi. Arap kabileleri her zamanki gibi boğaz boğazlardı. Bu ortamda meydana gelebilecek her türlü melanete açıktı. İşte EFENDİMİZ Peygamber sezgisi ile bunları görerek Küba köyünde mola vermişti. Zaten Medine halkı büyük bir coşkuyla Küba köyüne

Akmıştı bile. Peygamberimiz için Tarihin en görkemli sevinç gösterileri yapılmıştı

Efendimizin Medine ye girişinde, halkın misafir etmeleri için nasıl çabalayıp, medeni olmanın icaplarını yerine getirmeye çalıştıklarını hepimiz biliyoruz.

Medine ye giden umreci ve hacı adaylarının mutlaka ziyaret etmeleri gereken yerlerden biride Küba mescidi. Grup olarak bizi de götürdüler. Her taraf ziyaretçi, araba amma daha çok satıcı durumdaki kara Fatmalarla dolu, onların yüzlerini görmediğimiz için kara Fatmalar diyorum. İnsanlar itiş kakış iki rekât namaz kılmaya çalışıyor. Ben de bu kılınan namazlar öylesine, Yüce Allah'ın takdirine elbette karışılmaz amma bu namazlar ihlaslı huşu içinde kılınmıyor. Kılmış olmak gibi bir şey. Namazı kılar kılmaz kara Fatmaların yanına koşuyor. Alınan şeylerin çoğu ipe sapa gelmeyen incik boncuk türü eşyalar. Biz üç beş arkadaş sakın kafayla özel araba tutup Küba mescidine bir daha gittik.

Bir sonraki gün de Uhut savaşının olduğu mekâna gittik, Uhut harbi kâfirlerin İslam ı yok etmek için giriştikleri top yekûn bir çabaları. Bedir mağlubiyetinin intikamı da ayrı bir sebep. Peygamberimiz savaşın planını çok iyi hazırlamıştı. O zamanların savaşlarında okçu birliklere çok iş düştüğü için, okçularını en uygun yere yerleştirmiş. Savaşın daha başında putperestler bozguna uğrayıp kaçmaya başlarlar. Medine ordusu da kovalıyor. Peygamberimizin özenle yerleştirdiği okçular da yerlerini terk edip ganimet peşinde koşunca İslam cephesinin bir yanı boş kalır. O zaman henüz Müslüman olmayan ve değerli bir komutan olan Halit Bin Velid durumunu fark eder ve İslam ordusunu kuşatır ve olanlar olur. Hz. Peygamber orada yüzde yüz ölüm tehlikesi atlattır ve şehitler verilir. Sonraları Halit Bin Velid Müslüman olur, İslam ordularına komuta edip büyük zaferler kazanır ve İslam tarihinde hak ettiği yere oturur. Uhut harbinin en kısa özeti bu olsa gerek.

Başka günler çift kibleli mescide, Hendek savaşının olduğu yere gittik, her taraf yerleşim yeri olmuş. Hendek savaşını ha-

tırlatan hiçbir emare yok. İnsan bu ve vefasızlığa üzülmüyor. Peygamberimiz (S.A.V.) hatırına ziyaret ettiğimiz yerlerin hiç birinde EFENDİMİZİ hatırlatan bir şeyle karşılaşmadık. Bu oralara heykeller dikelim anlamına gelmez, zaten o bize yakışmaz. Dönüşümüz Medine üzerindendi. Doğrusu ünlü Medine şehrinin hava alanı da Cidde hava alanı gibi bizi şaşırttı. Şimdi hava alanından biraz bahsetsem kasıtlı yazdığımı sanacaklar, oysa durumu gidenler görmüştür, gidecek olanlarda mutlaka görecekler. Yinede şu kadarını söyleyeyim: Doğru dürüst abdest alamadık, hele bu yönüyle hanımlar daha da eziyet çekti, tuvaletler en iyimser tabirle kir pas içindeydi. Bakım, temizlik ve itinadan eser yoktu. Bir arkadaşımız: inanç ve imanımız gereği buraya gelmeye mecburuz, her birimizi falakaya yatırıp dayak atsalar bile, yinede geleceğimizi bildikleri için, işi ciddiye almıyorlar dedi ve galiba en doğrusunu söyledi.

Bu hususta benim bir fikrim var. Bilindiği üzere peygamberimiz gül ile temsil ediliyor. Peygamberimiz adına ziyaret edilen mekânlara birer gül bacağı yapmalı. Babilin asma bahçeleri misali gül bahçeleri yüksekçe kaide üzerine oturmalı. Ziyaretçilerin baskısına uğramamaları için gerekli tedbirler alınmalı. Yani gül bahçeleri ona göre inşa edilmeli. Bahçelerin oturduğu kaideler, ilgili ayet ve hadislerle bezenmeli. Ve bahçeler dünyanın en iyi ve en güzel kokan gülleri ile doldurulmalı. Oralara ziyaret edenler güllerin kokusundan peygamberimizin kokusuna ulaşsın nefeslenmeli, o kokuyla peygamberimizi hissetmeli. Hudeybiye misalinde olduğu gibi, bir takım deve sürüleri ve ipe sapa gelmeyen şeylerle karşılaşmamalı. Biz müslümanlar, kıral hazretleri kendi yüksek fikirlerini de katarak vede uygun görürlerse, fikrimize ön ayak olurlarmı acaba. Bu girişimlerine tüm İslam âleminin sevineceğine inanıyoruz. Kral hazretlerine en derin saygılarımla.

Dr. Ali Özel

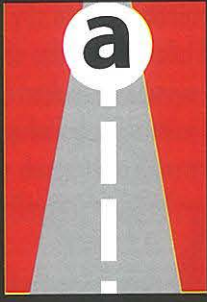
Şahin Kocaman
(09.02.1978-21.04.2012)

Fransa'da elim bir trafik kazasında kaybettiğimiz şahin kocamanı kısmen tanıyordum. Geçen sayıda bahsetmiştim. Onun büyüklüğünü vefatından sonra dahada fazla anlama şansına erdim. Öyle bir gençki, varlığını islam'a adama bahtiyarlığına ermiş. Hayatında tanıdığı herkeze ölümü hatırlatmayı kendine şiar edinmiş. Namazlarının yanında haftanın muayyen günlerinde mutlaka oruç tutuyormuş. Çevresinde tanıdığı küçük çocuklarla ilgisini hiç kesmemiş. Onları her daim yaratılışlarına uygun bir hayata yönlendirmiş. Kuran-ı Kerim'de geçen, " Namazım ibadetim hayatım ve ölümüm alemlerin rabbi Allah içindir ", ayet-i kerimesine uygun yaşamış birisi.

Vefaati haberini aldığım zaman kendisi ile telefonda görüştüğüm kardeşim Ahmet, " Keşke bizde öyle olabilsek te böyle ölsük dedi. " Öyle ölebilsek " dediği Şahin'in nasıl biri olduğunu anlamamıza yarayacak bu müthiş kelimeyi sarfetti. Onun bu haline Fransa'da iki yerde ve üçüncüsü köyde kılınan cenaze namazına iştirak eden binlerce insan şahitlik etti. Bizde şahitlik ettik ederiz. " Şehit şahit manasına da gelir ve Allahın birliğine ve varlığına şahit olan, delil olan kişi " demektir ve şehit "Allah'ın emrettiği iş üzerindeyken onun yolunda ölen kimseye denir. " Ayet-i kerimede şehitler hakkında " onlara ölümler demeyiniz onlar diridirler " buyurulmaktadır.

Eniştesi Eyüp Akboğan'ın anlattığına göre, eşinin vefat haberi alan hanımı Portekiz'den Fransa'ya gelinceye kadar Allah'a dua etmiş. "Allahım mucizelerinden birini göster ve ben oraya varıncaya kadar Şahin'imi bana sağ olarak geri ver " demiş. O sevdiği eşinin yanına giderken hakikatte çoktan ölümsüzlüğe kanat açmış. Şahin'in farkında olmadan şehadetine tanık olmaya gidiyordu.

Şahin aramızda yaşıyor, çocuklarının gözbebeklerinde, sevdiklerinin kalbinde Afrika'da ve dünyanın başka yerlerinde yardım yaptığı insanların dualarında... Farkında mısınız ? Çetmi'de gezip dolaştığı yerlerde, alınının secdeye değdiği mekanlarda, Fransa'da, Pariste her yerde... Ruhu şad mekanı Cennet olsun.

Özel Antalya ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

Uzman Kadrosu İle Hizmetinizdedir

A1 - Motorlu Bisiklet (Vitessiz)
A2 - Motorsiklet (Vitesli)
B - Otomobil, Minübüs, Kamyonet
E - Otobüs
H - Hasta ve Sakat Araçları
Ehliyetleri Verilir

Azim - Firdevs Aslan
Tel: 0242 338 38 06
Gsm: 0535 213 13 69

Çevreyolu Düdenbaşı Mah. Gazi Bulv. 2300 Sk.
No:13 Köse Mehmet Apt. K:2 D:3-4 / ANTALYA

GÜLDESTE

EKMEK FIRINI

Ekmek - Poğaç - Pide - Simit

Ahmet Güçlü

**Özel Günlerde
Etli ekmek ve Börek Yapılır.**

Tel: 0531 665 14 29

Çetmi Kasabası Ekmek Fırını Taşkent / Konya

Oğuzhan
Kürşat Uçar

Kekircek Gayasından Baksam

Çetmi!.. Torosların zirvesinde gökleri teftiş eden bir karakol gibi sırlar taşır-sın derinden. Yerden uzak, göğe yakın başından yıldızlar kayar bu yüzden. Boğazda baş başa vermiş iki kaya, iki asker gibi bekler. Boğaz göklerden açılan bir kapı mıdır? Çatırtılar gelir her dua vakti o yandan. Göksu gözyaşların mı? Söylemediğin bir derdin mi var böyle sessiz, böyle içten ağlarsın? Yolların uzun; yollarında yorgun yolcu izleri var...

Biraz yürüsem Ötüken midir şu dağın sırtı. Sonsuz steplerden göç düşünce bahtına, hasretini buraya mı sürükleyip getirdin. Ya kurtlar damındaki ilahi sırrın neydi? Neslini kurcalasam Ergenekon mudur? Bu küçücük mekânında sakladığın tarih nedir? Oğuzhan Kürşat adını bana sen mi verdin? Çocukluğumun kulağındaki fısıltı sen miydin?

Ah "nal bayırından" alın teri taşıyan katırlar nerededirler şimdi. Yüzünü denize veren yolcu dönmez. Yollar uzar asarcık köprüsünden. Gaynar muğarda alınan abdest, çamur yalanında namaz olur. Yörük muğarında rüzgâr... Ekinler dalga dalga bir muhteşem piyesin efsanevi aktörleridir. Derin hisırtılar senfonisi arka

planda... Bu manzaranın gizem penceresinden, Türk'ün hürriyet fikri sızar ruhuma.

Şimdi çıkıp Kekircek kayasından baksam sana. Görsem ki mevsim bahar... Birazdan kaderimizden hiç silinmeyen ve silinmeyecek olan mahzun göç başlar. Kervanlar arkalarında buğulu bir sabah ezanı bırakmışlardır ki, gidenlerin dönmeyeceklerinden korkarsın. Evlerini sırtlarına almış bir yığın insan, dağ gibi gövdeleriyle, kadını, çocuğu, azığıyla, uzar gider yollar boyu. Çıksam önlerine, yol nereyedir desem, bu sene nerede oba salısı... Şu arkadan gelen eski fistanıyla babaannem midir? Hala her bahar, fışkırıp karanlık mezarından, kıvrak hareketlerle bu yaşlanmayan Anadolu kadını, göçer durur mu yaylalarına? Bu kadar insanın köyünü böylesine sevmesi bundan mıdır? Bu "mezarlarında diriler yatan" köyü böyle çok sevenler, her köşesinde bir hatıra, her köşesinde bir eksik... her köşesinde babaannelerini mi görürler... Bundan mıdır bu küçücük köyün böylesine muhabbetle içe sindirilmesi. Ben hiç görmediğim "Irza" dedemi, biraz dikkatle baksam, elinde uzun namlulu toplusuyla Bolay kayasına doğru yahut inci

*Hemşerilerimizin Bayramını Tebrik Eder;
Memleketimize ve İslam
Alemine Hayırlar Getirmesini Dileriz.*

*Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı
Yönetim Kurulu*

inci harflerle bir şeyler yazarken görebilir miyim?

Memleket sevmek demek taşını toprağını sevmekten ziyade, o taşı toprağı çiğnemiş, köşe bucak hatıraları sevmek demekmiş. Memleket sevmek demek hiç tanımadığın atalarını oralarda hayal etmek demekmiş. Hacı Osman dedemi hatırlatacak bir fotoğraf bile yokken, ne vakit onu düşünsem gözümün önüne heybetli, uzun sakallı, dik yürüyen, kudretli bir ihtiyar gelir. Molla Bakı'daysa derin bir tevekkül, başını öne eğmiş, mahzun, gözleri boşlukta alev alev yanan, dünyadan çok ahrette gibi yaşayan, yaşamış, göçmüş bir adam gelir gözümün önüne. Yine de babaannem çürük merdivenlerin ucunda bakır leğende kendine bir uğraş bulmaktadır hala. Yine de elinde yemyeşil birkaç erik getirmiştir torununa uzaklardan, çok uzaklardan. Memleket sevmek, varlığımızı hazırlayan bin bir sebebin, oradan buradan sökülüp uçuşan parçaların nizam

üstü bir sistem içinde birbirine dikilişini seyretmek, üstün diyalektiğin kıvrımlarını izlemek demekmiş. Beni şu an oturduğum koltuğa kadar getiren sebeplerin başlangıç noktası... Doğmadığım, büyümediğim belki, ama başladığım yer, Çetmi...

İşte sen, dağların arasına çöküp, bereketli göğsünden hepimizi bir şekilde emzirmiş anamızsın.. Toprak cumbalarından üzümler sarkıtan.. Ağaç damları gıcırdayan.. Çeşmelerin demir ağzından berrak sular çağ-larken, türlü rüyalara daldıran.. Hep aynı ses tonundan konuşan kadınlarınla.. Ki her kadın sesini halama benzetir, dönüp bakarım. Bir "A gülü" seslenişiyse şefkat dökülür ya yüreklerle damla damla. Ayakları hiç eskimeyen gara lastikli çocuklar heyecanla koşuşur ya sokaklarında, o heyecanda yakalayacağım seni. Gittiğim her şehirde bulacağım seni...

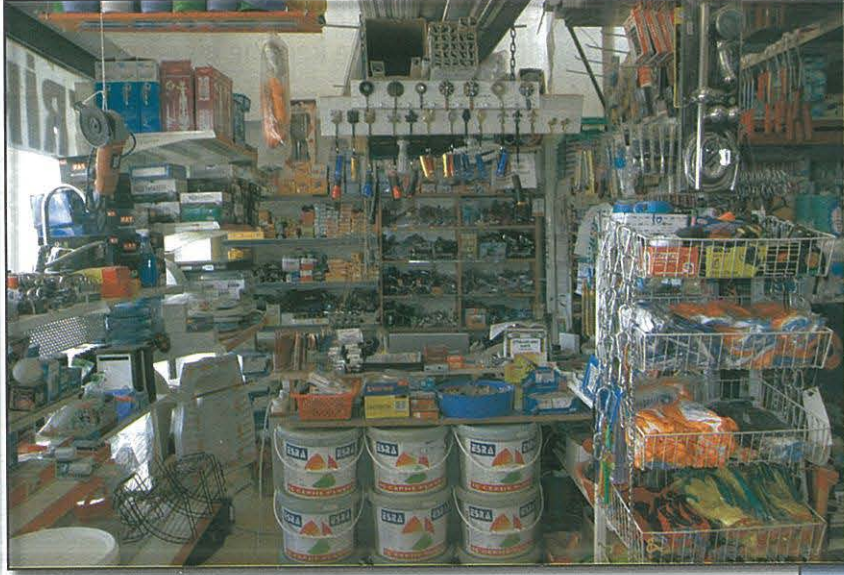

HAK TİCARET

Hırdavat-Boya-Elektrik ve Su Malzemeleri

Su İşleriniz Yapılır, Kornej Takılır

Ebubekir Bozdemir - 0507 281 68 81

Emin Bozdemir - 0537 366 30 91

Telefon: 0242 339 62 83

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Apt. No:103 Kepez/Antalya

Varol Hurdacılık

Hüseyin Varol
0539 571 35 54

Otel Ekipmanları - 2. El Eşyalar - Her Nevi Hurda

Alınır / Satılır

**Düdenbaşı Mah. Ömer Buyrukçu Cad. No:51
Kepez/ANTALYA**

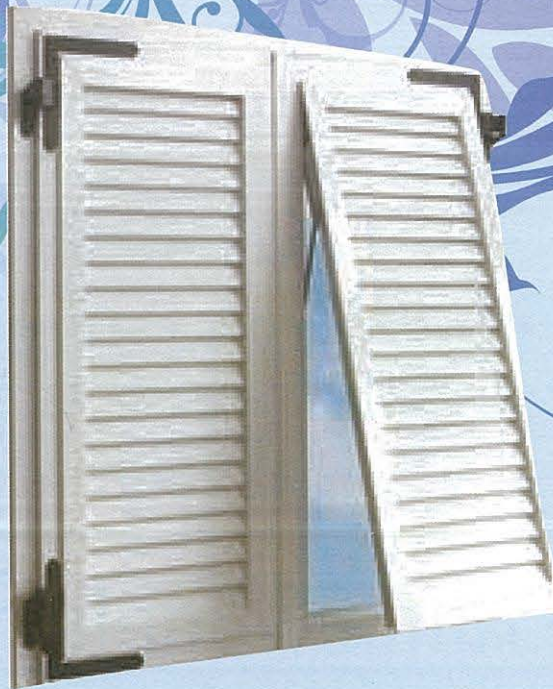
Aysu Plastik

Tel : 0242 221 25 91

Fax : 0242 221 25 91

Gsm : 0533 967 08 88

suleyman_ure_42@hotmail.com

**Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sk. No:121
(Total Karşısı) Merkez - ANTALYA**

DEDEOĞLU İNŞAAT LTD. ŞTİ.

Satılık Lüks Daireler

Tel: 0242 339 39 20

Dede Bozdemir - Sıddık Bozdemir

0532 611 48 75

0536 323 00 14

Düdenbaşı Mah. 2303 Sk. No:42 Kepez- Antalya

**SATILIK LÜX DAİRELER
KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR**

Tel: 0242 325 99 44

HÜSEYİN YILDIZ - RAMAZAN SEVİNÇ - METİN YILDIZ

0532 616 62 31

0532 635 32 78

0530 549 31 64

info@ahuinsaatemlak.com

www.ahuinsaatemlak.com

KEPEZ BELEDİYE BİNASI KARŞISI - ANTALYA